Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
PAOLO MENGOZZI
14 päivänä huhtikuuta 2011 [1]

Yhdistetyt asiat C-191/09 P ja C-200/09 P

Euroopan unionin neuvosto (C-191/09 P) ja
Euroopan komissio (C-200/09 P)
vastaan
Interpipe Niko Tube ja

Interpipe NTRP

Muutoksenhaku — Yhteinen kauppapolitiikka — Polkumyynti — Asetus (EY) N:o 384/96 — Asetuksen 2 artiklan 10 kohta, 3 artiklan 2 kohta, 18 artiklan 3 kohta ja 19 artiklan 3 kohta — Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu — Oikaisu — Puolustautumisoikeudet — Tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonti — Asetus (EY) N:o 954/2006 — Unionin tuotannonalan yhteistyö — Luottamuksellisten tietojen käyttö

Sisällys

I Johdanto 4

II Asian tausta ja valituksenalainen tuomio 4

III Asian käsittely unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset 6

IV Asian tarkastelu 8

A Päävalitusten valitusperusteet, jotka liittyvät oikeudellisiin virheisiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua koskevassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnissa 8

1. Päävalitusten valitusperusteet, jotka liittyvät yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskevan oikeuskäytännön analogisesta soveltamisesta johtuviin oikeudellisiin virheisiin 8

a) Asianosaisten lausumat 8

b) Asian tarkastelu 9

1 — Alkuperäinen kieli: ranska.

2. Päävalitusten valitusperusteet, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun soveltamisedellytysten täyttymistä koskevan todistustaakan jakamisessa tehtyä oikeudellista virhettä ... 13

a) Asianosaisten lausumat ... 13

b) Asian tarkastelu ... 14

3. Päävalitusten valitusperusteet, jotka koskevat tuomioistuinvalvonnan rajojen ylittämistä ... 15

a) Asianosaisten lausumat ... 15

b) Asian tarkastelu ... 16

B Vastavalituksen kolmas valitusperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tehtyjä oikeudellisia virheitä Niko Tuben valmistamia putkia koskevien SEPCOn liiketoimien osalta ... 20

1. Asianosaisten lausumat ... 20

2. Asian tarkastelu ... 21

C Päävalitusten perusteet, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun yhteydessä tapahtuneen ensimmäisen oikeusasteen kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamisen toteamisessa tehtyjä oikeudellisia virheitä ... 22

1. Asianosaisten lausumat ... 22

2. Asian tarkastelu ... 24

D Niko Tuben ja NTRP:n vastavalituksen kaksi ensimmäistä valitusperustetta ... 27

1. Vastavalituksen ensimmäinen valitusperuste, joka koskee oikeudellisia virheitä, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen väitetään tehneen normaaliarvon laskentaa koskevassa tutkinnassaan ... 27

a) Asian taustalla olevat olennaiset seikat tuotevalvontanumero KE4:ään kuuluvien ydinenergiaputkien poissulkemisen osalta ... 28

b) Vastavalituksen ensimmäisen valitusperusteen viisi osaa ... 30

c) Kaksi ensimmäistä osaa, joista ensimmäinen koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja toinen tuomioistuinvalvonnan rajojen ylittämistä ... 30

i) Asianosaisten lausumat ... 30

ii) Asian tarkastelu ... 31

d) Kolmas osa, joka koskee perusteen käsittelemättä jättämistä ... 32

i) Asianosaisten lausumat ... 32

ii) Asian tarkastelu ... 32

e) Neljäs osa, joka koskee huolellisuusvelvollisuuden ilmeistä arviointivirhettä ... 32

i) Asianosaisten lausumat ... 32

ii) Asian tarkastelu 33

f) Viides osa, joka koskee näytön yksiselitteisyyden huomioon ottamista vääristyneellä tavalla. 34

i) Asianosaisten lausumat 34

ii) Asian tarkastelu 34

2. Vastavalituksen toinen valitusperuste, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiksi väitettyjä oikeudellisia virheitä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämisessä 36

a) Alustavat huomautukset 36

b) Vastavalituksen toisen perusteen kahdeksan osaa, jotka koskevat perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan väitetyn rikkomisen tutkinnassa tehtyjä oikeudellisia virheitä. 37

i) Asian kannalta merkityksellisten seikkojen taustalla olevat olennaiset seikat ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamukset 37

ii) Asianosaisten lausumat 39

iii) Asian tarkastelu 40

– Kaksi ensimmäistä osaa 40

– Muut osat siltä osin kuin ne liittyvät valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa lueteltuihin etuyhteydessä oleviin yhtiöihin 41

– Productos Tubularesia koskevat väitteet 42

– Dalmineen etuyhteydessä olevia kuutta yhtiötä koskevat väitteet 43

– VMOG UK:ta koskevat väitteet 44

c) Vastavalituksen toisen perusteen kaksi osaa, jotka koskevat perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan väitetyn rikkomisen tutkinnassa tehtyjä oikeudellisia virheitä 45

i) Asianosaisten lausumat 45

ii) Asian tarkastelu 45

V Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne 48

VI Oikeudenkäyntikulut 48

VII Ratkaisuehdotus 49

I Johdanto

1. Euroopan unionin neuvosto (C-191/09 P) ja Euroopan komissio (C-200/09 P) vaativat valituksillaan unionin tuomioistuinta kumoamaan Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP vastaan neuvosto 10.3.2009 antaman tuomion [2] (jäljempänä valituksenalainen tuomio) siltä osin kuin siinä kumotaan lopullisen polkumyyntitullin käyttöönottamisesta tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä 27.6.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 954/2006 [3] (jäljempänä riidanalainen asetus) 1 artikla.

2. Interpipe Niko Tube (jäljempänä Niko Tube) ja Interpipe NTRP (jäljempänä NTRP) vastasivat valitukseen vastavalituksella unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 116 artiklan mukaisesti siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi niiden vaatimukset.

II Asian tausta ja valituksenalainen tuomio

3. Niko Tube ja NTRP ovat kaksi ukrainalaista saumattomien putkien tuotantoyhtiötä. Ne ovat etuyhteydessä kahteen myyntiyhtiöön eli Ukrainaan sijoittautuneeseen SPIG Interpipeen (jäljempänä SPIG) ja Sveitsiin sijoittautuneeseen SEPCOon.

4. Komissio aloitti kantelun johdosta maaliskuussa 2005 polkumyynnin vastaisen menettelyn tiettyjen Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnin osalta.

5. Polkumyyntiä ja siitä johtuvaa vahinkoa koskeva tutkimus koski 1.1. ja 31.12.2004 välistä aikaa. Vahingon arvioinnin kannalta tärkeiden tapahtumien tarkastelu kattoi 1.1.2001 ja 31.12.2004 välisen ajanjakson.

6. Komissio valitsi yhteisön tuottajien suuren lukumäärän vuoksi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96, [4] sellaisena kuin se on muutettuna 8.3.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 461/2004 [5] (jäljempänä perusasetus), 17 artiklan nojalla viiden yhteisön tuottajan otoksen tutkimustarpeita varten. Otos käsitti alkuperäisessä muodossaan seuraavat viisi yhteisön tuottajaa: Dalmine SpA (jäljempänä Dalmine), Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA (jäljempänä Tubos Reunidos), Vallourec & Mannesmann France SA ja V&M Deutschland GmbH. Koska Benteler Stahl/Rohr GmbH päätti olla tekemättä yhteistyötä, komissio valitsi sen sijaan Rohrwerk Maxhütte GmbH:n.

7. Niko Tube ja NTRP sekä SPIG ja SEPCO lähettivät 6.6. ja 14.7.2005 päivätyillä kirjeillään komissiolle vastauksensa polkumyyntiä koskevaan kyselylomakkeeseen. Niko Tuben ja NTRP:n sekä SPIG:n toimitiloihin tehtiin tarkastuskäynnit 17.11.–26.11.2005.

2 — Asia T-249/06 (Kok., s. II-383).

3 — EUVL L 175, s. 4.

4 — EYVL 1996, L 56, s. 1.

5 — EUVL L 77, s. 12.

8. Komissio lähetti 27.2.2006 Niko Tubelle ja NTRP:lle ensimmäisen lopullisen ilmoitusasiakirjan, jossa yksilöitiin ne tosiseikat ja syyt, joiden vuoksi se ehdotti lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden toteuttamista.

9. Niko Tube ja NTRP kiistivät 22.3.2006 päivätyllä kirjeellään virallisesti komission päätelmät, sellaisina kuin ne ilmenivät ensimmäisestä lopullisesta ilmoitusasiakirjasta. Ne väittivät, että komissio oli virheellisesti sisällyttänyt siihen tietoja, jotka koskivat tuotteita, joita ne eivät olleet valmistaneet, että komissio oli vertaillut normaaliarvoa ja vientihintaa eri kaupallisissa vaiheissa, mikä on ristiriidassa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan kanssa, ja että komissio oli rikkonut tämän asetuksen 2 artiklan 9 kohtaa käsitellessään SEPCOa tuojana ja määrittäessään sen vientihinnan uudelleen.

10. Niko Tuben ja NTRP:n läsnä ollessa järjestettyjen kahden kuulemisen sekä näiden yhtiöiden kanssa tapahtuneen myöhemmän yhteydenpidon jälkeen komissio antoi 24.4.2006 toisen lopullisen ilmoitusasiakirjan. Tässä asiakirjassa komissio hylkäsi pyynnön sulkea pois normaaliarvon laskemisesta tietyt tuotteet, joita Niko Tube ja NTRP eivät olleet valmistaneet, eli tuotteet, jotka kuuluivat tuotteiden valvontanumeroon (jäljempänä tuotevalvontanumero) KE4. Se ei oikaissut SEPCOn myyntihintoja perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla vaan tämän asetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla. Lopuksi komissio antoi tässä asiakirjassa yhteisön tuotannonalan yhteistyötä koskevia tietoja.

11. Niko Tube ja NTRP muistuttivat 26.4.2006 päivätyllä faksillaan komissiota siitä, että polkumyyntikyselyyn vastauksena annetut tiedot, jotka komission virkamiehet olivat tarkistaneet, osoittivat, että ne eivät olleet valmistaneet tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia.

12. Nämä yhtiöt esittivät täydelliset huomautuksensa komission toisesta lopullisesta ilmoitusasiakirjasta 4.5.2006 päivätyllä kirjeellään.

13. Komissio teki ja julkaisi 7.6.2006 ehdotuksensa lopullista polkumyyntitullia koskevaksi asetukseksi.

14. Komissio vastasi faksillaan, jonka Niko Tube ja NTRP saivat 26.6.2006 klo 19.06, näiden yhtiöiden 26.4.2006 päivätyllä faksilla ja 4.5.2006 päivätyllä kirjeellä esittämiin väitteisiin, lukuun ottamatta yhteisön tuotannonalan yhteistyön puuttumista koskevaa väitettä. Komissio vastasi Niko Tubelle ja NTRP:lle 16.6.2006 lähetetyllä kirjeellään, joka saapui näille 27.6.2006, näiden esittämiin kommentteihin, jotka koskivat yhteisön tuotannonalan osallistumista menettelyyn.

15. Neuvosto antoi 27.6.2006 riidanalaisen asetuksen.

16. Tällä asetuksella neuvosto määräsi 25,1 prosentin polkumyyntitullin Niko Tuben ja NTRP:n tiettyjen raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnille.

17. Niko Tube ja NTRP nostivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa riidanalaisesta asetuksesta kumoamiskanteen.

18. Ensimmäisen oikeusasteen kantajat esittivät kumoamisvaatimuksensa tueksi kuusi kanneperustetta, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tarkasteli niiden tosiseikkojen yhteydessä, joihin ne liittyivät, viiden seuraavan otsakkeen alla:

— Normaaliarvon laskeminen

— Seuraukset siitä, että yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät vastanneet kyselylomakkeeseen

— SEPCOn myyntihinnan oikaisu

— (Ensimmäisen oikeusasteen) kantajien sitoumustarjoukset

— SPIG:n myyntikustannusten, hallinnollisten kulujen ja muiden yleisten kulujen käsittely.

19. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisessa tuomiossa suurimman osan ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämistä kanneperusteista.

20. Se hyväksyi kuitenkin NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämän neljännen kanneperusteen osan, joka koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tehtyä ilmeistä arviointivirhettä siltä osin kuin neuvosto oli oikaissut SEPCOn vientihintaa.

21. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hyväksyi myös kuudennen kanneperusteen osan, joka koski puolustautumisoikeuksien loukkaamista tämän saman oikaisun soveltamisen yhteydessä, ensimmäisen oikeusasteen kahden kantajan osalta.

22. Tällä perusteella se kumosi riidanalaisen asetuksen 1 artiklan siltä osin kuin polkumyyntitulli, joka oli vahvistettu ensimmäisen oikeusasteen kantajien valmistamien tuotteiden Euroopan yhteisöön suuntautuvalle viennille, ylittää sen polkumyyntitullin, jota olisi sovellettu, jos vientihintaa ei olisi oikaistu palkkion perusteella, kun myynnit suoritettiin etuyhteydessä olevan kauppayhtiön SEPCOn välityksellä.

III Asian käsittely unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

23. Komissio valitti valituksenalaisesta tuomiosta 27.5.2009 ja neuvosto 29.5.2009.

24. Nämä kaksi asiaa yhdistettiin yhteisöjen tuomioistuimen presidentin 15.7.2009 antamalla määräyksellä kirjallista ja suullista käsittelyä sekä tuomion antamista varten.

25. Valituksessaan neuvosto vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin yhtäältä kumosi riidanalaisen asetuksen 1 artiklan ja toisaalta velvoitti neuvoston vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan neljänneksen ensimmäisen oikeusasteen kantajille aiheutuneista kuluista

— hylkää kanteen kokonaisuudessaan

— velvoittaa ensimmäisen oikeusasteen kantajat korvaamaan muutoksenhakumenettelystä ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydystä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

26. Valituksessaan komissio vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion tuomiolauselman 1 kohdan

— hylkää kanteen kokonaisuudessaan

— velvoittaa ensimmäisen oikeusasteen kantajat korvaamaan komissiolle tästä muutoksenhausta aiheutuvat kulut.

27. Vastineissaan Niko Tube ja NTRP vaativat, että unionin tuomioistuin

— hylkää neuvoston valituksen, koska se on osittain jätettävä tutkimatta ja on joka tapauksessa täysin perusteeton

— hylkää komission valituksen, koska se on osittain jätettävä tutkimatta ja on joka tapauksessa täysin perusteeton

— pysyttää valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin siinä hyväksytään ensimmäisen oikeusasteen kantajien kanneperusteet ja kumotaan riidanalainen asetus siltä osin kuin polkumyyntitulli, joka oli vahvistettu Niko Tuben ja NTRP:n valmistamien tuotteiden yhteisöön suuntautuvalle viennille, ylittää sen polkumyyntitullin, jota olisi sovellettu, jos vientihintaa ei olisi oikaistu palkkion perusteella, kun myynnit suoritettiin etuyhteydessä olevan kauppayhtiön SEPCOn välityksellä

— pysyttää valituksenalaisen tuomion oikeudenkäyntikuluja koskevan määräyksen ja velvoittaa neuvoston korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen kantajille neuvoston tekemän valituksen johdosta unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut

— velvoittaa komission korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen kantajille komission tekemän valituksen johdosta unionin tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut. Sen on joka tapauksessa vastattava omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä ensimmäisen oikeusasteen kantajien kuluista unionin tuomioistuimessa siksi, että se päätti tehdä erillisen valituksen valituksenalaisesta tuomiosta, vaikka olisi voinut tulla kuulluksi ryhtymällä väliintulijaksi nyt käsiteltävässä tapauksessa. Komission on joka tapauksessa yksin vastattava sille unionin tuomioistuimessa käytävästä menettelystä aiheutuvista kuluista.

28. Niko Tube ja NTRP vaativat vastavalituksessaan, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kumonnut riidanalaista asetusta kokonaisuudessaan ja velvoitti ensimmäisen oikeusasteen kantajat vastaamaan kolmesta neljäsosasta niille ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneista kuluista

— antaa nyt käsiteltävässä tapauksessa lopullisen ratkaisun ja kumoaa riidanalaisen asetuksen kokonaisuudessaan

— velvoittaa neuvoston ja komission vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan sekä korvaamaan ensimmäisen oikeusasteen kantajille ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja unionin tuomioistuimessa näiden menettelyjen yhteydessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

29. Neuvosto ja komissio vaativat vastavalitukseen antamissaan vastineissa, että unionin tuomioistuin

— hylkää vastavalituksen

— toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen uutta käsittelyä varten

— velvoittaa ensimmäisen oikeusasteen kantajat korvaamaan vastavalituksesta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

30. Asianosaisten suulliset lausumat kuultiin unionin tuomioistuimessa 18.11.2010 pidetyssä istunnossa.

IV Asian tarkastelu

31. Neuvosto esittää valituksensa tueksi seitsemän valitusperustetta. Neljä ensimmäistä niistä liittyy ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 177–187 kohdassa esittämään arviointiin, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua, ja sitä kautta tämän tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 196 ja 197 kohdassa esittämään arviointiin. Nämä valitusperusteet ovat olennaisilta osiltaan samat kuin komission oman valituksensa tueksi esittämät kolme ensimmäistä valitusperustetta. Niitä on siis syytä käsitellä yhdessä.

32. Koska myös Niko Tube ja NTRP moittivat vastavalituksessaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on osittain hylännyt niiden ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän kanneperusteen, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamista, ehdotan, että Niko Tuben ja NTRP:n kolmatta valitusperustetta tarkastellaan heti päävalitusten tähän säännökseen liittyvien valitusperusteiden jälkeen.

33. Neuvosto esittää päävalituksessaan kolme muuta valitusperustetta, jotka koskevat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiksi väitettyjä oikeudellisia virheitä valituksenalaisen tuomion 202–211 kohdassa, jossa tämä totesi, että ensimmäisen oikeusasteen kantajien puolustautumisoikeuksia oli loukattu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun yhteydessä. Näitä valitusperusteita voidaan tarkastella samanaikaisesti kuin komission esittämää neljättä perustetta, jossa arvostellaan samoja valituksenalaisen tuomion kohtia.

34. Lopuksi tarkastelen Niko Tuben ja NTRP:n esittämän vastavalituksen kahta ensimmäistä perustetta, jotka liittyvät muihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointeihin kuin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamista koskeviin arviointeihin.

A *Päävalitusten valitusperusteet, jotka liittyvät oikeudellisiin virheisiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua koskevassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnissa*

35. Nämä valitusperusteet liittyvät kolmeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päättelyä koskevan näkökohtaan. Neuvosto ja komissio moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin siitä, että se on soveltanut analogisesti normaaliarvon laskennan yhteydessä kehitettyä yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskevaa oikeuskäytäntöä. Toiseksi ne katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on virheellisesti asettanut näille kahdelle unionin toimielimelle todistustaakan siitä, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisedellytykset täyttyivät. Neuvosto ja komissio moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta kolmanneksi siitä, että se on ylittänyt tuomioistuinvalvontansa rajat.

1. Päävalitusten valitusperusteet, jotka liittyvät yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskevan oikeuskäytännön analogisesta soveltamisesta johtuviin oikeudellisiin virheisiin

a) Asianosaisten lausumat

36. Neuvosto ja komissio moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se katsoi valituksenalaisen tuomion 177 kohdassa, että normaaliarvon laskemisen yhteydessä merkityksellisen yhden ainoan taloudellisen yksikön huomioon ottamista koskevaa unionin tuomioistuimen vakiintunutta oikeuskäytäntöä sovelletaan analogisesti vientihinnan laskemisessa. Näiden toimielinten mukaan normaalihinnan laskemiseen, vientihinnan määrittämiseen ja niiden vertaamiseen sovelletaan erillisiä sääntöjä, joita kutakin on noudatettava erikseen. Yhden ainoan taloudellisen yksikön käsite

liittyy ainoastaan tiettyihin erityistilanteisiin viejien sisämarkkinoilla. Sillä on siis merkitystä ainoastaan normaaliarvon laskemisessa. Komission mukaan tätä arviota tukee unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti viittaamatta valituksenalaisessa tuomiossaan.

37. Neuvosto ja komissio huomauttavat myös, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päättelyssä on sisäistä epäjohdonmukaisuutta, kun se ilmoittaa valituksenalaisen tuomion 177 kohdassa, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä sovelletaan analogisesti vientihinnan laskemiseen, vaikka sen käsiteltäväksi saatettu oikeusriita koskee kyseessä olevan hinnan laskemisen jälkeen tehtyä oikaisua.

38. Neuvosto ja komissio väittävät näiden seikkojen perusteella lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt selittää syyt, joiden perusteella se katsoi, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä sovelletaan analogisesti vientihinnan määrittelyyn.

39. Niko Tube ja NTRP väittävät ensiksi, että tätä valitusperustetta ei voida ottaa tutkittavaksi, koska neuvostolla ja komissiolla oli jo ollut tilaisuus kiistää yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitteen käytön asianmukaisuus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

40. Valitusperusteen asiakysymyksestä Niko Tube ja NTRP katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi aivan oikein, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsite oli merkityksellinen määritettäessä vientihintaa ennen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua ja sen jälkeen. Sen selvittämiseksi, käytetäänkö juridisesti erillisten yhtiöiden muodostaman ryhmän sisällä määräysvaltaa ja onko tuotanto- ja myyntitoiminta jaettu ryhmän kesken ja onko siten olemassa yksi ainoa taloudellinen yksikkö, on ainoastaan todettava taloudellinen todellisuus eli on kuvattava etuyhteydessä olevien erillisten yksiköiden tehtävät ja toiminnot. Koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että normaaliarvon määrittämistä ja vientihinnan määrittämistä säännellään erillisillä säännöillä, näiden yhtiöiden mielestä sen on luonnollisesti otettava esille myös sen käsitteen analoginen soveltaminen, jonka mukaan toimintojen jako ei estä sitä, että kyseessä olevat yksiköt muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön. Vaikka yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaololla voisi olla eri vaikutus sen mukaan, onko kyse normaaliarvon vai vientihinnan määrittämisestä, se ei myöskään estä soveltamasta laajemmin tätä käsitettä koskevaa vakiintunutta oikeuskäytäntöä, jota unionin tuomioistuin on tarkastellut tähän mennessä ainoastaan joidenkin oikeusriitojen yhteydessä.

b) Asian tarkastelu

41. Totean aivan aluksi, että mielestäni Niko Tuben ja NTRP:n esittämä oikeudenkäyntiväite on hylättävä. Se, että neuvostolla ja komissiolla olisi tarvittaessa ollut mahdollisuus kiistää yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitteen soveltamisen asianmukaisuus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käsiteltäväksi saatetussa asiassa, ei millään tavalla estä niitä arvostelemasta valituksenalaiseen tuomioon sisältyviä arviointeja, joita tämä tuomioistuin on aiheesta esittänyt. Tässä tuomiossa ei muutenkaan millään tavalla viitata siihen, että nämä kaksi toimielintä olisivat myöntyneet kyseessä olevan käsitteen soveltamiseen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun yhteydessä.

42. Pääasiasta on aivan ensiksi muistutettava, että perusasetuksen 1 artiklan 2 kohdan mukaan tuotetta pidetään polkumyynnillä tuotuna, jos sen vientihinta Euroopan unioniin on alempi kuin tavanomaisessa kaupankäynnissä käytettävä samankaltaisen tuotteen vertailukelpoinen hinta viejämaassa.

43. Perusasetuksen mukaan polkumyyntimarginaali on määrä, jolla normaaliarvo ylittää vientihinnan. Polkumyynti määritellään siis suorittamalla tasapuolinen vertailu normaaliarvon, joka perustuu riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä viejämaassa maksamiin tai maksettavaksi tuleviin hintoihin, ja vientihinnan eli tuotteesta, joka on myyty vientiin viejämaasta unioniin, tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan välillä.

44. Perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaan tasapuolinen vertailu on tehtävä kaupan samassa portaassa ja mahdollisimman samanaikaisten myyntien suhteen ja ottaen asianmukaisesti huomioon muut mahdolliset hintojen vertailuun vaikuttavat erot. Elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, tässä perusasetuksen samassa säännöksessä säädetään, että kussakin tapauksessa on asianmukaisesti otettava huomioon, oikaisujen muodossa, tapauksen asianhaarat tutkien, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

45. Tekijöihin, joiden mukaisesti oikaisuja voidaan tehdä, kuuluu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa ”Palkkiot” mainittu tekijä. Tämän säännöksen nojalla ”oikaisu tehdään kyseessä olevan viennin osalta maksettujen palkkioiden erojen mukaisesti. Käsitteeseen ’palkkiot’ katsotaan sisältyvän tuotteen tai samankaltaisen tuotteen kauppiaan saama voittomarginaali, jos kyseisen kauppiaan toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa”.

46. Riidanalaisen asetuksen 132 perustelukappaleen sekä neuvoston ja komission selitysten mukaan neuvosto oikaisi alaspäin Niko Tuben ja NTRP:n vientihintoja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla kaikkien niiden tuotteiden unioniin suuntautuvan ja SEPCOn välityksellä tehdyn myynnin osalta, riippumatta siitä, tapahtuiko myynti ainoastaan SEPCOn välityksellä vai SEPCOn ja SPIG:n välityksellä.

47. Oikaisu lisäsi Niko Tuben ja NTPR:n tuotteiden normaaliarvon ja vientihinnan välistä eroa ja kasvatti sitä kautta polkumyyntimarginaalia.

48. Neuvoston mukaan näin tehdyn oikaisun perustana olivat seuraavat kaksi syytä. Ensinnäkin SEPCO katsottiin kauppiaaksi, jonka toiminta ”muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa”, koska yhtäältä Niko Tube ja NTRP sekä toisaalta SEPCO saivat samat taloudelliset tulokset kuin toimeksiantajan ja edustajan välisessä suhteessa ensiksi mainittujen toimiessa myyjinä ja viimeksi mainitun ostajana. Toiseksi normaaliarvon ja vientihinnan välillä oli eroa, sillä kaikesta kotimaan markkinoilla SPIG:n välityksellä tapahtuneesta myynnistä seurasi maksu ainoastaan tälle yhtiölle, kun taas kaikesta SEPCOn (joko yksin tai yhdessä SPIG:n kanssa) toteuttamasta vientimyynnistä seurasi maksu SPIG:lle ja SEPCOlle, sillä SPIG sai maksuja kaikista SEPCOn välityksellä toteutetuista vientitapahtumista.

49. Niko Tube ja NTRP väittivät tutkimusajanjaksolla ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostamassaan kanteessa, että ne muodostivat SPIG:n ja SEPCOn kanssa yhden ainoan taloudellisen yksikön ja että tästä syystä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohtaa ei voitu soveltaa.

50. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ryhtyi tällä perusteella tarkastelemaan valituksenalaisen tuomion 177 kohdassa Niko Tuben ja NTRP:n esittämää valitusperustetta, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tehtyä ilmeistä arviointivirhettä, ja korosti, että ”normaaliarvon laskemista koskevan mutta analogisesti vientihinnan laskemiseen sovellettavan vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan se, että juridisesti eri yhtiöiden muodostaman ryhmän sisällä jaetaan tuotanto- ja myyntitoiminta, ei muuta sitä tosiseikkaa, että kyseessä on yksi ainoa taloudellinen yksikkö, joka organisoi tällä tavoin sellaisten toimintojen kokonaisuuden, joita harjoitetaan toisissa tapauksissa myös juridiselta näkökannalta yhden ainoan yksikön avulla (ks. analogisesti asia 250/85, Brother Industries v. neuvosto, tuomio 5.10.1988, Kok., s. 5683, 16 kohta; asia C-175/87, Matsushita Electric v. neuvosto, tuomio 10.3.1992, Kok., s. I-1409, 12 kohta ja asia C-104/90, Matsushita Electric Industrial v. neuvosto, tuomio 13.10.1993, Kok., s. I-4981, 9 kohta)”.

51. Neuvoston ja komission valituksenalaisen tuomion tästä kohdasta esittämä kritiikki voidaan jakaa kolmeen osaan. Nämä toimielimet toteavat ensinnäkin, ettei voi olla olemassa periaatetta, jonka mukaan yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä sovelletaan normaaliarvon laskennan lisäksi myös muissa yhteyksissä, kuten unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee. Tämän jälkeen neuvosto ja komissio moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei se selittänyt syitä, joiden perusteella se sovelsi laajasti unionin tuomioistuimen normaaliarvon laskemisen osalta kehittämää oikeuskäytäntöä. Niiden mielestä lähtökohta, jonka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin esitti päättelylleen valituksenalaisen tuomion 177 kohdassa, on ristiriidassa sen ratkaistavana olleen tosiasiallisen tilanteen kanssa, sillä oikeusriita ei koskenut vientihinnan laskemista vaan tähän hintaan perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua.

52. Vaikka nämä perusteet eivät ensi näkemältä vaikuta täysin perusteettomilta, ne eivät saa minua vakuuttuneeksi.

53. Viimeksi mainitusta seikasta totean ensinnäkin suoralta kädeltä, että Niko Tuben ja NTRP:n esittämä väite liittyy polkumyyntimarginaalin laskemisen kolmanteen vaiheeseen, jossa suoritetaan normaaliarvon ja vientihinnan välinen tasapuolinen vertailu, jonka perusteella tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettu oikaisu, kun taas valituksenalaisen tuomion 177 kohdassa viitataan ainoastaan polkumyyntimarginaalin määrittämisen toiseen vaiheeseen, joka liittyy vientihinnan laskemiseen.

54. Lisäksi on todettava, että koska polkumyyntimarginaalin määrittämiseen johtavat kolme laskentavaihetta on erotettava toisistaan itse perusasetuksessa selvästi tarkoitetulla tavalla, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole voinut tarkoittaa vientihinnan laskemista koskevalla maininnallaan myös laajemmin vientihintaan tämän asetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtävää oikaisua.

55. Mielestäni on siis todettava, että vaikka neuvoston ja komission valituksenalaisen tuomion 177 kohdan summittaisesta sanamuodosta esittämä moite on perusteltu, se on nähdäkseni kuitenkin tehoton.

56. On nimittäin kiistatonta, että neuvoston ja komission esittämä valitusperuste koskee sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on soveltanut analogisesti yhden ainoan taloudellisen yksikön kriteeriä *muussa yhteydessä* kuin normaaliarvon laskemisessa eli nyt esillä olevan asian tavoin myös perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyyn oikaisuun.

57. Käsiteltävänä olevan valitusperusteen kahta muuta väitettä on siis tarkasteltava tästä näkökulmasta.

58. Tämän ratkaisuehdotuksen 51 kohdassa tarkoitetun ensimmäisen väitteen osalta on toki totta, että yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitettä koskeva unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntö on kehitetty normaaliarvon laskemisen yhteydessä. On kuitenkin niin, että kuten neuvostokin myönsi istunnossa, pelkästään tämä seikka ei merkitse sitä, että tämän käsitteen soveltaminen muussa yhteydessä kuin normaaliarvon laskennassa muodostaisi oikeudellisen virheen.

59. Pohjimmiltaan on muistettava, että kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 178 kohdassa pääosin todennut, yhden ainoan taloudellisen yksikön käsitteeseen turvautumisella normaaliarvon laskemisen yhteydessä pyritään siihen, että tuotteen myyntihintaan sisältyvät tuottajasta oikeudellisesti erillisen mutta sen taloudellisessa määräysvallassa olevan yhtiön, jonka kanssa tuottaja muodostaa yhden ainoan taloudellisen yksikön, suorittamat myynnit samalla tavoin kuin silloin, kun nämä myynnit suorittaisi tuottajaan integroitu myyntiosasto.[6]

6 — Ks. asia C-171/87, Canon v. neuvosto, tuomio 10.3.1992 (Kok., s. I-1237, 9–13 kohta).

60. Tämän rinnastuksen perusteet on helppo ymmärtää. Tarkoituksena on välttää se, että ne kustannukset, jotka selvästikin sisältyvät tuotteen myyntihintaan, kun myynnin suorittaa tuottajaan integroitu myyntiosasto, eivät enää sisältyisi siihen, kun samaa myyntitoimintaa harjoittaa yhtiö, joka tosin oikeudellisesti on erillinen mutta jossa tuottajalla on taloudellinen määräysvalta. [7]

61. Tällä tavoin vältetään sekä tuottajien välinen syrjivä kohtelu [8] että normaaliarvon keinotekoinen arvonalennus, sillä tuottajan kanssa yhden ainoan taloudellisen yksikön muodostavaa yhtiötä ei ehdottomasti voida katsoa ensimmäiseksi itsenäiseksi ostajaksi kyseessä olevan arvon laskennassa.

62. Samalla tavoin on niin, että vaikka tuottaja jakelee unioniin suuntautuvaan vientiin tarkoitettuja tuotteitaan oikeudellisesti erillisen mutta sen taloudellisessa määräysvallassa olevan yhtiön kautta, mielestäni ei ole olemassa sellaista oikeudellisesti tai taloudellisesti pakottavaa syytä, joka estäisi sen, että näiden kahden toimijan voitaisiin todeta muodostavan yhden ainoan taloudellisen yksikön, mikä luonnollisesti voi vaikuttaa vientihinnan laskemiseen tai tämän hinnan ja normaaliarvon väliseen vertailuun.

63. Vaikka neuvosto ja komissio myönsivät unionin tuomioistuimessa pidetyssä istunnossa, että se, että tuottaja ja jakeluyhtiö muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön, estää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitetun oikaisun tekemisen – mikä jo näyttää vahvistavan sen, että yhden ainoan taloudellisen yksikön kriteeri voi olla merkityksellinen myös normaaliarvon ja vientihinnan vertailun yhteydessä tehtyjen arvioiden tarkastelun kannalta –, nämä toimielimet katsovat kuitenkin, että unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä on hylätty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä tämän käsitteen soveltamisalan laajentaminen.

64. On totta, että yhteisöjen tuomioistuin on todennut erityisesti asiassa Minolta Camera vastaan neuvosto antamassaan tuomiossa, [9] johon komissio on useaan otteeseen viitannut, että normaaliarvon määrittämiseen ja vientihinnan määrittämiseen sovelletaan erillisiä sääntöjä ja että myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ei näin ollen välttämättä käsitellä samalla tavoin eri tapauksissa. [10]

65. On nimittäin hyvin mahdollista, että tuottaja toimii sisämarkkinoillaan myyntiyhtiön, jonka kanssa se muodostaa yhden ainoan taloudellisen yksikön, välityksellä, vaikkei näin tapahdukaan, kun tämä tuottaja toimii vientimarkkinoilla. Tästä oli kyse edellä mainitussa asiassa Minolta Camera vastaan neuvosto. Tästä tuomiosta ilmenee nimittäin, että vientimaassa, joka tässä asiassa oli Japani, maan sisäistä myyntiä harjoittavien tytäryhtiöiden, jotka olivat toimineet Minolta-yhtiön myyntiosaston tehtävissä, myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia voitiin yhteisöjen tuomioistuimen mukaan verrata ainoastaan kustannuksiin, joita oli koitunut kyseisen yhtiön vientiosastolle, jonka vastaavia kuluja ei ollut vähennetty vientihinnasta, mutta ei sen eurooppalaisten tytäryhtiöiden kustannuksiin, kuten tämä yhtiö väitti, minkä vuoksi yhteisöjen tuomioistuin totesi, että näiden kustannusten mahdolliset erot voitiin ottaa huomioon tämän asian ajankohtana sovellettavan perusasetuksen mukaisesti tehtävissä oikaisuissa. [11]

66. En kuitenkaan yhtäältä ymmärrä, miksei voisi syntyä päinvastaista tilannetta, jossa kolmannen maan tuottaja toimii omilla sisämarkkinoillaan sellaisen yhtiön, joka ei ole sen taloudellisessa määräysvallassa, välityksellä samalla, kun se jakelee tuotteitaan unioniin sellaisen yhtiön kautta, jonka kanssa se muodostaa yhden ainoan taloudellisen yksikön. Toisaalta minun on vaikea ymmärtää, mikä oikeuttaisi neuvoston ja komission jättämään huomiotta toteamuksen, joka heijastaa kolmannen maan tuottajan ja yhden sen myyntiyhtiön, joka toimii unioniin suuntautuvilla vientimarkkinoilla, välisten suhteiden taloudellista todellisuutta.

7 — Ibid.

8 — Ks. vastaavasti yhdistetyt asiat 260/85 ja 106/86, TEC ym. v. neuvosto, tuomio 5.10.1988 (Kok., s. 5855, 30 kohta).

9 — Asia C-178/87, Minolta Camera v. neuvosto, tuomio 10.3.1992 (Kok., s. I-1577).

10 — Ibid., tuomion 12 kohta.

11 — Ibid., tuomion 13 kohta.

67. Toisin sanoen on niin, että jos kolmannen maan tuottaja ja yksi sen myyntiyhtiö, joka toimii unioniin suuntautuvilla vientimarkkinoilla, muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön, tätä taloudellista todellisuutta ei voida jättää huomiotta. Tällainen toteamus on luonteeltaan ensisijainen suhteessa kysymyksiin siitä, mitä sääntöjä ja menettelyjä sovelletaan polkumyyntimarginaalin vahvistamiseen johtavan laskutoimituksen kolmessa eri vaiheessa. Tästä huolimatta on niin, että jos tällainen tilanne todetaan, se vaikuttaa joko vientihinnan määrittämiseen tai normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun yhteydessä tehtävien oikaisujen laskemiseen. Päinvastainen päätelmä johtaisi vientihinnan keinotekoiseen alentamiseen polkumyyntimarginaalin kasvattamistarkoituksessa.

68. Kuten edellä totesin, neuvosto on nyt käsiteltävässä tapauksessa myöntänyt, että se, että kolmannen maan tuottaja ja yhtiö, joka hoitaa tämän yhtiön unioniin suuntautuvan viennin, muodostavat yhden ainoan taloudellisen yksikön, estää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitetun oikaisun tekemisen.

69. Muilta osin on todettava, että kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 182 kohdassa, komissio luetteli 26.6.2006 lähettämässään faksissa kolme tekijää, joiden perusteella se oli päätellyt, että SEPCO harjoitti toimintaa, joka muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa, ja jotka liittyivät SEPCOn kaupalliseen toimintaan sekä Niko Tuben ja NTRP:n määräysvaltaan tässä yhtiössä. [12] Nämä analyysiin vaikuttavat tekijät ovat suurelta osin samat kuin yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaolon määrittämisen yhteydessä käytetyt tekijät, kuten käy ilmi valituksenalaisen tuomion 179 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä. [13]

70. Näin ollen katson, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole tehnyt oikeudellista virhettä, kun se on ottanut arviointinsa lähtökohdaksi sen, että yhden ainoan taloudellisen yksikön kriteerillä oli merkitystä varmistettaessa, täyttyivätkö perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitetut soveltamisedellytykset, kuten neuvostokin totesi riidanalaisessa asetuksessa.

71. Näissä olosuhteissa on mielestäni hylättävä myös se neuvoston ja komission yhteinen väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimella oli erityinen velvollisuus perustella normaaliarvon laskemisen yhteydessä kehitetyn yhtä ainoaa taloudellista yksikköä koskevan oikeuskäytännön analogista soveltamista.

72. Ehdotan siis, että päävalitusten valitusperusteet, jotka koskevat yhtä ainoaa taloudellista yksikköä koskevaa käsitettä koskevan oikeuskäytännön analogisessa soveltamisessa tehtyjä oikeudellisia virheitä, hylätään osaksi tehottomina ja osaksi perusteettomina.

2. Päävalitusten valitusperusteet, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun soveltamisedellytysten täyttymistä koskevan todistustaakan jakamisessa tehtyä oikeudellista virhettä

12 — Huomautan tässä vaiheessa, että nämä kolme tekijää ovat ensinnäkin se, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat olivat myyneet kyseessä ollutta tuotetta suoraan yhteisössä, toiseksi, että etuyhteydessä oleva ukrainalainen myyntiyhtiö SPIG oli toiminut Niko Tuben ja NTRP:n SEPCOlle suorittamien myyntien myyntiedustajana, ja kolmanneksi, että SEPCOn yhteydet Niko Tubeen ja NTRP:hen ovat riittämättömät eikä niiden perusteella voitu katsoa, että se oli näiden määräysvallassa tai että SEPCO sekä Niko Tube ja NTRP olivat saman tahon määräysvallassa.

13 — Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin toteaa valituksenalaisen tuomion 179 kohdassa, että oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että kyseessä on yksi ainoa taloudellinen yksikkö, kun tuottaja uskoo normaalisti sisäiselle myyntiosastolle kuuluvat tehtävät tuotteidensa jakeluyhtiölle, jossa sillä on taloudellinen määräysvalta (ks. vastaavasti edellä alaviitteessä 6 mainittu asia Canon v. neuvosto, tuomion 9 kohta). Lisäksi pääomarakenne on huomioon otettava merkki yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaolosta (ks. vastaavasti julkisasiamies Lenzin 16.3.1994 esittämä ratkaisuehdotus asiassa C-75/92, Gao Yao v. neuvosto, tuomio 7.7.1994, Kok., s. I-3141, ratkaisuehdotuksen 33 kohta). Lisäksi on katsottu, että kyseessä voi olla yksi ainoa taloudellinen yksikkö, kun tuottaja vastaa osasta tuotteidensa jakeluyhtiön tehtäviä täydentävistä myyntitehtävistä (edellä 50 kohdassa mainittu asia C-104/90, Matsushita Electric Industrial v. neuvosto, tuomion 14 kohta).

a) Asianosaisten lausumat

73. Neuvosto ja komissio katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 180 kohdassa todennut virheellisesti, että toimielinten oli esitettävä todisteita tai ainakin aihetodisteita, joiden avulla voidaan osoittaa oikaisun perustana olevan seikan olemassaolo. Myös valituksenalaisen tuomion tässä kohdassa tehty viittaus ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Kundan ja Tata vastaan neuvosto antamaan tuomioon [14] on merkityksetön nyt käsiteltävässä tapauksessa, sillä tämä tuomio koski tosiseikkoja, joiden tapahtuma-aika oli ennen perusasetuksen, johon riidanalainen asetus perustuu, muuttamista.

74. Niko Tube ja NTRP ehdottavat päävalitusten näiden perusteiden hylkäämistä.

b) Asian tarkastelu

75. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 180 kohdassa, että ”samalla tavoin kuin sellaisen asianosaisen, joka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan nojalla vaatii tehtäväksi oikaisuja, joiden avulla normaaliarvo ja vientihinta saatetaan keskenään vertailukelpoisiksi polkumyyntimarginaalin määrittämistä varten, on näytettävä toteen, että vaatimus on perusteltu, myös toimielinten on, silloin kun ne katsovat, että niiden täytyy tehdä oikaisu, tukeuduttava todisteisiin tai ainakin aihetodisteisiin, joiden avulla voidaan osoittaa oikaisun perustana olevan seikan olemassaolo ja määrittää sen vaikutus hintojen vertailukelpoisuuteen (asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002, Kok., s. II-4897, 96 kohta)”.

76. Toisin kuin neuvosto ja komissio esittävät, tämä arviointi ei mielestäni sisällä mitään oikeudellista virhettä.

77. Tältä osin on muistettava, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdassa säädetään, että elleivät muodostettu normaaliarvo ja vientihinta ole verrattavissa, kussakin tapauksessa on otettava huomioon, oikaisujen muodossa, hintoihin ja siten niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet.

78. Tämän säädöksen passiivimuoto ei kerro, keitä ovat henkilöt, joilla on velvollisuus määritellä ne tekijät, joiden vuoksi oikaisu on tehtävä, ja osoittaa, missä määrin kyseessä oleva tekijä vaikuttaa kotimarkkinahinnan ja unioniin suuntautuvan viennin markkinahinnan vertailtavuuteen. [15]

79. Näin ollen todistustaakka perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan a–k alakohdissa lueteltujen erityisten oikaisujen tarpeellisuudesta kuuluu sille, joka haluaa vedota oikaisuun.

80. Kun tuottaja vaatii normaaliarvon oikaisemista (alaspäin) tai vientihinnan oikaisua (ylöspäin), tämän toimijan on siis ilmoitettava ja osoitettava, että tällaisen oikaisun tekemisen edellytykset täyttyvät. [16]

14 — Asia T-88/98, Kundan ja Tata v. neuvosto, tuomio 21.11.2002 (Kok., s. II-4897, 96 kohta).

15 — Vaikka tämä sanamuoto on sama kuin välittömästi edeltäneen perusasetuksen (polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22.12.1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3283/94 (EYVL L 349, s. 1)) 2 artiklan 10 kohdassa, se eroaa kuitenkin aiemman perusasetuksen (polkumyynnillä tai vientituella muista kuin Euroopan talousyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 11.7.1988 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2423/88 (EYVL L 209, s. 1)) 2 artiklan 9 kohdan b alakohdan sanamuodosta, jonka mukaan ”osapuolen, jonka etua asia koskee”, on osoitettava oikaisuvaatimuksensa perustelluksi.

16 — Ks. jo aiempien polkumyyntiasetusten ajalta yhdistetyt asiat C-320/86 ja C-188/87, Stanko France v. komissio ja neuvosto, tuomio 11.7.1990 (Kok., s. I-3013, 48 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

81. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin aivan oikein totesi, on vastaavasti niin, että nyt käsiteltävän tapauksen tavoin tapauksessa, jossa komissio ja neuvosto katsovat, että vientihintaa on oikaistava alaspäin sillä perusteella, että tuottajaan etuyhteydessä oleva myyntiyhtiö harjoittaa toimintaa, joka muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa, niiden on ainakin esitettävä keskenään yhdenmukaisia aihetodisteita, jotka osoittavat tämän edellytyksen täyttyneen.

82. Ehdotan näin ollen, että päävalitusten perusteet, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun soveltamisedellytysten täyttymistä koskevan todistustaakan jakamisessa tehtyä oikeudellista virhettä, hylätään.

3. Päävalitusten valitusperusteet, jotka koskevat tuomioistuinvalvonnan rajojen ylittämistä

a) Asianosaisten lausumat

83. Neuvosto ja komissio väittävät, että vastoin tällä alalla sovellettavaa oikeuskäytäntöä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei edes ole viitannut, tämä tuomioistuin ei ole tyytynyt selvittämään, olivatko toimielimet toimineet virheellisesti määriteltyjen tosiseikkojen perusteella tai olivatko ne tehneet ilmeisen arviointivirheen tehdessään perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitetun oikaisun. Sen sijaan se on korvannut valituksenalaisen tuomion 184–189 kohdassa omalla arvioinnillaan näiden toimielinten arvioinnin, kun se on soveltanut virheellisesti yhden ainoan taloudellisen yksikön kriteeriä.

84. Tämän lisäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi rajoittui sekin virheellisellä tavalla kolmeen komission 26.6.2006 lähettämässä faksissa mainittuun tekijään, eikä siinä otettu huomioon lisäselityksiä, jotka neuvosto esitti ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä menettelyssä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on lisäksi ymmärtänyt väärin tietyt kyseessä olevassa faksissa esitetyt syyt, joiden perusteella perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettu oikaisu oli tehty.

85. Komissio väittää lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmä siitä, että toimielimet eivät voineet tehdä kyseessä olevaa oikaisua, on ristiriidassa valituksenalaisen tuomion 213 kohdassa esitetyn sen päätelmän kanssa, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi, että 26.6.2006 päivätty faksi sisälsi yksityiskohtaiset perustelut syistä, joiden vuoksi tämä oikaisu oli tehty.

86. Neuvosto ja komissio huomauttavat vielä, että niiden väitteiden perusteltavuus tekee automaattisesti pätemättömäksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 193–197 kohdassa esitetyn arvioinnin siltä osin kuin se koskee NTRP:n ja SEPCOn suhdetta, sillä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi näissä kohdissa, että ensimmäisen oikeusasteen kantajien kanneperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamiseen liittyvää ilmeistä arviointivirhettä, ei ollut itsenäinen verrattuna näiden kantajien ensimmäisessä oikeusasteessa esittämään perusteeseen, joka koski saman asetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tehtyä ilmeistä arviointivirhettä.

87. Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valvonut asianmukaisessa määrin toimielinten tekemiä arviointeja eikä ole korvannut niitä omilla arvioinneillaan. Se on ainoastaan selvittänyt, oliko perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä noudatettu ja oliko tosiseikkoja arvioitu oikein.

88. Niko Tuben ja NTRP:n mielestä on lisäksi selvää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli ottanut huomioon ja arvioinut kaikki neuvoston ja komission esittämät väitteet sekä käytettävissä olleet asianosaisten ilmoittamat tiedot ennen kuin se totesi, että toimielimet olivat tehneet ilmeisen virheen, kun ne eivät olleet esittäneet riittäviä aihetodisteita siitä, että SEPCO oli toiminut palkkioperusteisen edustajan

tavoin NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta. Niko Tube ja NTRP väittävät lisäksi, että toimielimet eivät voi perustellusti katsoa, että vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä oleva tai sen kanssa saman tahon määräysvallassa oleva myyntiyhtiö harjoittaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa pelkästään sen perusteella, että tämä yhtiö myy kyseessä olevaa tuotetta unionissa. Jos tilanne olisi ollut tämä, olisi riittänyt, että perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa ilmoitetaan, että kauppiaan voittomarginaaliin voidaan tehdä oikaisu. Tilanne ei kuitenkaan ollut tämä, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinkin totesi.

89. Nämä yhtiöt lisäävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi täysin perustellusti, että toimielimet olivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne olivat soveltaneet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäistä alakohtaa. Oikaisu piti sellaisenaan yllä tai loi epäsuhtaa, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin viittasi valituksenalaisen tuomion 195 kohdassa.

b) Asian tarkastelu

90. Ennen kuin tutkitaan päävalitusten valittajien näiden valitusperusteiden ydintä, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittaman valvonnan laajuutta, on heti alkuun hylättävä kaksi liitännäistä väitettä eli komission väite ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päättelyn epäjohdonmukaisuudesta ja neuvoston väite siitä, ettei tämä tuomioistuin ole ottanut huomioon neuvoston ensimmäisessä oikeusasteessa käydyn menettelyn aikana esittämiä täydentäviä perusteluja.

91. Ensimmäisestä seikasta on todettava, että moite, jonka mukaan valituksenalaisen tuomion perustelut ovat keskenään ristiriitaiset siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut yhtäältä kyseessä olevan tuomion 184 kohdassa, että komission 26.6.2006 lähettämässä faksissa esitetyt syyt eivät olleet riittäviä aihetodisteita, joilla olisi voitu perustella perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehty oikaisu, ja toisaalta saman tuomion 213 kohdassa, että kyseessä olevassa faksissa perusteltiin yksityiskohtaisesti ne syyt, joiden vuoksi tämä oikaisu oli tehty. Valituksenalaisen tuomion 184 kohta liittyy nimittäin 26.6.2006 päivätyssä faksissa esitettyjen syiden perusteltavuuden eli riidanalaisen asetuksen aineellisen lainmukaisuuden tutkimiseen, kun taas tämän tuomion 213 kohdassa todetaan ainoastaan, että komissio oli täyttänyt erityisesti tässä samassa faksissa velvoitteensa ilmoittaa selkeästi ja yksiselitteisesti syyt, joiden perusteella kyseessä oleva oikaisu oli tehty, eli oli noudattanut olennaista muotomääräystä.[17] Sitä paitsi valituksenalaisen tuomion 213 kohta liittyy juuri perusteluvelvollisuuden laiminlyömistä koskevan perusteen tutkimiseen.

92. Pidän samalla tavoin perusteettomana neuvoston esittämää moitetta siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi jättänyt huomiotta täydentävät selitykset, jotka koskivat komission 26.6.2006 lähettämässä faksissa esitettyjä kolmea syytä ja jotka neuvosto oli esittänyt ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä oikeudenkäyntimenettelyssä.

93. Ensinnäkin tällainen perustelu on selvästi hylättävä, koska neuvoston väite on tulkittava siten, että siinä moititaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei tämä ole ottanut huomioon 26.6.2006 lähetetyn faksin ja seuraavana päivänä annetun riidanalaisen asetuksen antamisen jälkeen esitettyjä selityksiä, jotka ovat lisäksi uusia verrattuna tässä faksissa ja tässä asetuksessa esitettyihin syihin. Väitteen hyväksyminen tarkoittaisi nimittäin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta moitittaisiin siitä, että se on kieltänyt toimielintä korvaamasta 26.6.2006 päivätystä faksista ja riidanalaisen asetuksen sanamuodosta ilmenevät alkuperäiset perustelut uusilla perusteluilla. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei kuitenkaan voi oikeudenkäynnin aikana antaa toimielimelle lupaa korvata tuomioistuimessa riitautetun toimen perusteluja uusilla perusteluilla, sillä muutoin se tekee oikeudellisen virheen.[18]

17 — Ks. mm. olennaisen muotomääräyksen muodostavan perusteluvelvollisuuden ja perustelujen aineellisen paikkansapitävyyden, joka koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta, välisestä erottelusta asia C-17/99, Ranska v. komissio, tuomio 22.3.2001 (Kok., s. I-2481, 35 kohta).

18 — Ks. vastaavasti mm. asia T-71/96, Berlingieri Vinzek v. komissio, tuomio 6.11.1997 (Kok. H., s. I-A-339 ja II-921, 79 kohta); asia T-183/00, Strabag Benelux v. neuvosto, tuomio 25.2.2003 (Kok., s. II-135, 57 ja 58 kohta); asia T-465/04, Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomio 10.9.2008 (Kok., s. II-154*, 59 kohta) ja asia T-387/08, Evropaïki Dynamiki v. komissio, tuomio 9.9.2010 (Kok., s. II-178*, 37 kohta).

94. Jos neuvoston väite on kuitenkin tulkittava siten, että siinä moititaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se ei ole ottanut huomioon täydentäviä selityksiä, joissa esitetään yksityiskohtaisesti ne syyt, joiden perusteella tehtiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettu oikaisu, on huomautettava, että neuvosto tyytyy viittaamaan yleisesti noin kymmeneen ensimmäisessä oikeusasteessa esittämiinsä kirjelmiin sisältyvään kohtaan täsmentämättä riittävän tarkasti, mitkä selitykset ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli jättänyt huomiotta.[19] On joka tapauksessa todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ainakin ottanut huomioon olennaiset seikat, jotka neuvosto esitti ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä menettelyssä ja joilla perusteltiin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vastasikin valituksenalaisen tuomion 185 kohdassa neuvoston lyhyesti kirjelmissään kehittämään väitteeseen, joka koski Niko Tuben ja NTRP:n suorittamaa suoraa myyntiä uusiin jäsenvaltioihin. Se tarkasteli saman tuomion 186 kohdassa SPIG:n osallistumista unioniin suuntautuvaan myyntiin eli väitettä, jota neuvosto korosti ensimmäisessä oikeusasteessa esittämässään vastineessa, sekä valituksenalaisen tuomion 187 kohdassa Niko Tuben ja NTRP:n yhteyttä SEPCOon, ja viittasi kummassakin yhteydessä joko asianosaisten väliseen näkemystenvaihtoon ensimmäisessä oikeusasteessa käydyssä menettelyssä tai asianosaisten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämiin asiakirjoihin.

95. Ehdotan siis, että nämä komission ja neuvoston esittämät kaksi väitettä hylätään.

96. Tarkastelen seuraavaksi päävalitusten käsiteltävänä olevissa perusteissa esille otettua olennaista problematiikkaa, joka liittyy komission ja neuvoston tekemiin arviointeihin kohdistuvan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittaman valvonnan laajuuteen.

97. On ennen kaikkea huomattava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti valituksenalaisessa tuomiossa, ensiksi sen 182 kohdassa, kolmesta tekijästä, joiden perusteella toimielimet olivat katsoneet, että SEPCO harjoitti toimintaa, joka muistutti perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettua palkkioperusteisen edustajan toimintaa.

98. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin korosti valituksenalaisen tuomion 185 kohdassa ensimmäisestä tekijästä eli siitä, että Niko Tube ja NTRP olisivat myyneet kyseessä olevaa tuotetta suoraan yhteisössä, että yksi ainoa taloudellinen yksikkö voi olla olemassa, kun tuottaja vastaa osasta tuotteidensa jakeluyhtiön tehtäviä täydentävistä myyntitehtävistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että osapuolten kirjelmistä kävi ilmi, että suorat myynnit yhteisössä olivat kohdistuneet uusiin jäsenvaltioihin siirtymävaiheen aikana ja että niiden määrä oli ainoastaan 8 prosenttia kokonaismyynneistä yhteisöön, minkä jälkeen se totesi, että Niko Tube ja NTRP olivat hoitaneet vain SEPCOn tehtäviä täydentäviä myyntitehtäviä ja ainoastaan siirtymäkauden ajan.

99. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 186 kohdassa toisesta tekijästä eli siitä, että etuyhteydessä oleva ukrainalainen myyntiyhtiö SPIG olisi toiminut myyntiedustajana Niko Tuben ja NTRP:n SEPCOlle suorittamien myyntien osalta, ettei neuvosto ollut millään tavoin selittänyt, miten se, että SPIG saa palkkion Niko Tuben ja NTRP:n myynneistä SEPCOlle, osoittaisi, että tämän toiminta on muistuttanut palkkioperusteisen edustajan toimintaa tai estäisi tunnustamasta sen asemaa Niko Tuben ja NTRP:n sisäisenä myyntiosastona.

100. Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 187 kohdassa kolmannesta tekijästä eli siitä, että SEPCOn sekä Niko Tuben ja NTRP:n välinen yhteys olisi riittämätön eikä sen perusteella voitaisi katsoa, että SEPCO on Niko Tuben ja NTRP:n määräysvallassa tai että SEPCO sekä Niko Tube ja NTRP ovat saman tahon määräysvallassa, että asiakirja-aineistosta ilmenee, että SEPCO ja NTRP kuuluivat samaan emoyhtiöön, joka omisti tutkimusajanjakson aikana SEPCOn kokonaan ja 24 prosenttia NTRP:stä. Ensimmäisen oikeusasteen

19 — Neuvosto viittaa valituksensa alaviitteessä 15 ensimmäisessä oikeusasteessa esittämänsä vastineen 105, 106 ja 112–119 kohtaan sekä ensimmäisessä oikeusasteessa esittämänsä vastauskirjelmän 49–55 kohtaan.

tuomioistuin katsoi näin ollen, että käsiteltävässä tapauksessa kyseessä oli tosiseikka, jonka perusteella olisi muiden ratkaisevien seikkojen sitä tukiessa mahdollista katsoa, että SEPCO ja NTRP olivat saman tahon määräysvallassa, ja joka ei missään tapauksessa osoita SEPCOn ja NTRP:n välisen yhteyden riittämättömyyttä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi sitä vastoin valituksenalaisen tuomion 188 kohdassa, että asiakirja-aineiston perusteella ei voitu todeta, että SEPCO oli Niko Tuben määräysvallassa tai että nämä kaksi yhtiötä olivat saman tahon määräysvallassa.

101. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi näin, että tekijät, jotka esitettiin 26.6.2006 päivätyssä faksissa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan mukaisen oikaisun perustelemiseksi, eivät olleet ”riittävän vakuuttavia” eikä niitä siis voitu pitää aihetodisteina, joiden perusteella voitaisiin todeta sellaisen tekijän olemassaolo, jonka perusteella oikaisu tehtiin, ja määrittää sen vaikutus hintojen vertailukelpoisuuteen (valituksenalaisen tuomion 184 kohta). Tämä tuomioistuin hyväksyi näin ollen ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kanneperusteen osan, joka koski perusasetuksen kyseisen artiklan soveltamisessa tehtyä ilmeistä arviointivirhettä, siltä osin kuin SEPCOn vientihintaa oli oikaistu NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta ja hylkäsi sen siltä osin kuin se koski SEPCOn vientihinnan oikaisua Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta (valituksenalaisen tuomion 188 ja 190 kohta).

102. Neuvosto ja komissio katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin tehdessään puuttunut niiden laajaan harkintavaltaan ja sitä kautta ylittänyt tuomioistuinvalvontansa rajat.

103. Tältä osin on totta, että oikeuskäytännössä on todettu, että yhteisen kauppapolitiikan ja aivan erityisesti kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, koska ne taloudelliset, poliittiset ja oikeudelliset tilanteet, joita toimielinten on arvioitava, ovat monitahoisia. [20]

104. Oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että monitahoisten taloudellisten tilanteiden arviointia koskevassa tuomioistuinvalvonnassa on rajoituttava tarkistamaan, että menettelysääntöjä on noudatettu, että riitautetun valinnan perustaksi hyväksytyt tosiseikat ovat aineellisesti paikkansapitäviä, että näitä tosiseikkoja arvioitaessa ei ole tehty ilmeistä virhettä ja että harkintavaltaa ei ole käytetty väärin. [21] Unionin tuomioistuimet eivät näin ollen voi tässä monitahoisten taloudellisten tilanteiden alalla harjoittamassaan rajoitetussa valvonnassa korvata omalla taloudellisia seikkoja koskevalla arvioinnillaan unionin toimielinten arviointia. [22]

105. Kuten unionin tuomioistuin on kuitenkin huomauttanut kilpailuoikeuden ja valtiontukien yhteydessä eli aloilla, joilla samoin kuin kaupallisten suojatoimenpiteiden alalla tehdään monitahoisia taloudellisia arviointeja, toimielimille kuuluva laaja harkintavalta ei tarkoita sitä, että unionin tuomioistuinten on pidätyttävä valvomasta sitä, miten toimielimet ovat ”tulkinneet” taloudellisluonteisia seikkoja. [23]

106. Tämän oikeuskäytännön mukaan on nimittäin niin, että unionin tuomioistuinten on paitsi muun muassa tutkittava esitettyjen todisteiden aineellinen paikkansapitävyys, luotettavuus ja johdonmukaisuus myös tarkistettava, muodostavatko nämä todisteet merkityksellisten seikkojen kokonaisuuden, joka on otettava huomioon monitahoisen tilanteen arvioinnissa, ja voivatko kyseiset todisteet tukea päätelmiä, jotka niistä on tehty. [24]

20 — Ks. mm. asia C-351/04, Ikea Wholesale, tuomio 27.9.2007 (Kok., s. I-7723, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

21 — Ibid., tuomion 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

22 — Ks. mm. ja analogisesti valtiontukien alalla asia C-525/04 P, Espanja v. Lenzing, tuomio 22.11.2007 (Kok., s. I-9947, 57 kohta) ja asia C-290/07 P, komissio v. Scott, tuomio 2.9.2010 (66 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa) ja kilpailusääntöjen soveltamisen alalla asia C-441/07 P, komissio v. Alrosa, tuomio 29.6.2010 (67 kohta, ei vielä julkaistu oikeustapauskokoelmassa).

23 — Ks. erityisesti kilpailusääntöjen soveltamisesta asia C-12/03 P, komissio v. Tetra Laval, tuomio 15.2.2005 (Kok., s. I-987, 39 kohta) ja asia C-413/06 P, Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, tuomio 10.7.2008 (Kok., s. I-4951, 145 kohta) ja valtiontukisääntöjen soveltamisesta edellä alaviitteessä 22 mainitut asia Espanja v. Lenzing, tuomion 56 kohta ja asia komissio v. Scott, tuomion 64 kohta.

24 — Em. asia komissio v. Tetra Laval, tuomion 39 kohta; em. asia Espanja v. Lenzing, tuomion 57 kohta; em. asia Bertelsmann ja Sony Corporation of America v. Impala, tuomion 145 kohta ja em. asia komissio v. Scott, tuomion 65 kohta.

107. Oikeuskäytännössä piirretään tässä yhteydessä selvä raja sen, mitä unionin tuomioistuimet eivät voi tehdä, eli ne eivät voi korvata omalla taloudellisella arvioinnillaan toimielinten arviointia, ja toisaalta sen välille, mitä ne voivat tehdä, eli ne voivat valvoa toimielinten taloudellisluonteisten seikkojen perusteella tekemää oikeudellista luokittelua.[25] Toisistaan on siis erotettu yhtäältä toimielinten tekemä taloudellisluonteisten tosiseikkojen arviointi, jonka laillisuusvalvonnan yhteydessä tuomioistuin ei voi tehdä uutta itsenäistä arviointia vaan sen pitää ainoastaan tutkia, onko arvioinnissa tehty ilmeinen virhe, ja toisaalta tosiseikkojen oikeudellinen luonnehdinta, joka kuuluu oikeudellisena kysymyksenä kokonaisuudessaan unionin tuomioistuinten valvonnan piiriin.

108. Käsiteltävässä tapauksessa on toki totta, kuten komissio huomauttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole viitannut oikeuskäytäntöön, jonka mukaan sille kuuluvaa valvontavaltaa on rajattu toimielinten toteuttamien monitahoisten taloudellisten arviointien osalta, jollaisista on kyse myös päävalitusten käsiteltävinä olevissa perusteissa.

109. Tämä mainitsematta jättäminen ei kuitenkaan voi sellaisenaan muodostaa vakuuttavaa aihetodistetta siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ylittänyt sille kuuluvan valvontavallan rajat.

110. Vaikka valituksenalaisen tuomion perusteluista voidaan jossain määrin esittää kritiikkiä, katson, että neuvosto ja komissio ovat tosiasiassa erehtyneet sen suhteen, mikä on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteuttaman valvonnan sisältö.

111. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei nimittäin ole tehnyt tosiseikkojen uutta itsenäistä arviointia, mistä neuvosto ja komissio sitä moittivat, vaan on tämän ratkaisuehdotuksen 105 ja 106 kohdassa mainitun oikeuskäytännön valossa täysin perustellusti selvittänyt ainoastaan sen, tukivatko 26.6.2006 päivätyssä faksissa mainitut kolme syytä toimielinten päätelmää siitä, että SEPCO harjoitti palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa, ja oikeuttivatko ne näin ollen perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyyn oikaisuun, mikä käy pääosiltaan ilmi valituksenalaisen tuomion 184 kohdan toisesta virkkeestä.

112. Tämä on mielestäni erityisen selvää ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen harjoittaman, 26.6.2006 päivätyssä faksissa mainittuja toista ja kolmatta tekijää koskevan valvonnan osalta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on nimittäin todennut näistä tekijöistä lähinnä ainoastaan, että yhtäältä neuvosto ei ollut esittänyt riittäviä selityksiä SPIG:n toiminnan vaikutuksista siihen, että SEPCOn katsottiin harjoittavan palkkioperusteisen edustajan toimintaa vastaavaa toimintaa, ja että toisaalta SEPCOn ja NTRP:n välinen suhde yhteisen emoyhtiön alaisuudessa ei osoittanut, kuten toimielimet väittivät, että näiden kahden yhtiön välinen yhteys olisi siinä määrin riittämätön, että se sulkisi pois yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaolon; samoin totesivat Niko Tube ja NTRP hallinnollisen menettelyn aikana ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa.

113. On toki niin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemä tutkinta, joka koski ensimmäistä tekijää eli sitä, olivatko Niko Tube ja NTRP suorittaneet suoria myyntejä unioniin, mikä toimielinten mukaan muodosti aihetodisteen siitä, että SEPCO ei ollut toiminut näiden yhtiöiden integroituna vientipalveluna, voisi ensi näkemältä vaikuttaa arviointiini ainakin osittain. Näyttää nimittäin siltä, että kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvisti valituksenalaisen tuomion 185 kohdassa asianosaisten sille esittämien tietojen perusteella, että Niko Tube ja NTRP olivat hoitaneet ainoastaan SEPCOn tehtäviä täydentäviä myyntitehtäviä ainoastaan siirtymävaiheen aikana (minkä perusteella voidaan olettaa, että olemassa oli yksi ainoa taloudellinen yksikkö), se on tehnyt oman arviointinsa taloudellisluonteisista seikoista, joista oli keskusteltu oikeudenkäynnin aikana.

25 — Ks. vastaavasti 23.2.2010 antamani ratkaisuehdotus em. asiassa komissio v. Scott, ratkaisuehdotuksen 103 kohta.

114. Vaikka valituksenalaisen tuomion 185 kohdan viimeisen virkkeen sanamuodosta voidaan esittää kritiikkiä, kyseessä olevan tuomion tässä kohdassa esitetty päättely kuuluu epäilemättä sekin saman tuomion 184 kohdassa tarkoitetun tutkinnan piiriin, jossa selvitetään niiden päätelmien perusteltavuus, jotka toimielimet ovat tehneet SEPCOn harjoittamista tehtävistä. Suorittaessaan valituksenalaisen tuomion 185 kohtaan sisältyvää tarkastelua ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi loppujen lopuksi, että toimielinten tekemä päättely Niko Tuben ja NTRP:n harjoittamien suorien myyntien olemassaolosta oli siinä määrin virheellinen, että näiden toimielinten olisi pitänyt kiistattomien tietojen perusteella tehdä juuri päinvastainen päätelmä.

115. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei siis mielestäni ole korvannut omalla taloudellisella arvioinnillaan toimielinten arviointia. Se päinvastoin valvoi näiden toimielinten tekemää taloudellisten tietojen oikeudellista luonnehdintaa, kun se totesi, että 26.6.2006 päivätyssä faksissa mainitut kolme tekijää eivät muodostaneet aihetodisteita, joilla voitaisiin tukea niiden päätelmää siitä, että SEPCO täytti edellytykset oikaisun tekemiseksi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla ainakin NTRP:n valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

116. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei mielestäni ole tehnyt oikeudellista virhettä siinäkään yhteydessä, kun se totesi valituksenalaisen tuomion 195 kohdassa tarkastellessaan Niko Tuben ja NTRP:n esittämää kanneperustetta, joka koski perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisen alakohdan soveltamista, että jos tämän säännöksen i alakohdan nojalla tehty oikaisu oli tehty virheellisesti siltä osin kuin on kyse NTRP:n valmistamia putkia koskevista SEPCOn liiketoimista, tämä tarkoitti, että oikaisulla oli pidetty voimassa taikka luotu normaaliarvon ja vientihinnan välinen epäsuhta. Tällaisen epäsuhdan voimassa pitäminen tai luominen vaikuttaa nimittäin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan ensimmäisessä alakohdassa esitettyyn vaatimukseen, jonka mukaan normaaliarvon ja vientihinnan välillä on tehtävä tasapuolinen vertailu.

117. Ehdotan siis, että päävalitusten perusteet, jotka koskevat tuomioistuinvalvonnan rajojen ylittämistä, hylätään.

B *Vastavalituksen kolmas valitusperuste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tehtyjä oikeudellisia virheitä Niko Tuben valmistamia putkia koskevien SEPCOn liiketoimien osalta*

1. Asianosaisten lausumat

118. Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se vahvisti valituksenalaisen tuomion 187–190 kohdassa, että SEPCO oli toiminut palkkioperusteisen edustajan tavoin Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta. Se, että SEPCOn ja Niko Tuben väliset pääomayhteydet eivät olleet samat kuin SEPCOn ja NTRP:n välillä, ei Niko Tuben ja NTRP:n mukaan tarkoita oikeudellisesti sitä, että SEPCO olisi harjoittanut palkkioperusteisen edustajan toimintaa suhteissaan Niko Tubeen. Toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, määräysvalta voi olla olemassa, vaikka kyseessä olevilla kahdella yhtiöllä ei olisi samoja viimesijaisia edunsaajia (ultimate beneficiaries). Näin ollen olisi tehtävä ero määräysvallan ja osakkuuden olemassaolon välillä. Niko Tuben ja NTRP:n mielestä viejään etuyhteydessä olevan jakeluyhtiön voittomarginaalia ei voida pitää perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettuna palkkiona pelkästään sen perusteella, että viejän ja tämän jakeluyhtiön välillä on osto-myyntisuhde. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmät SEPCOn ja Niko Tuben välisestä yhteydestä ovat joka tapauksessa virheelliset siltä osin kuin ne perustuvat tosiseikkoihin ja päättelyyn, jotka esitettiin hallinnollisen menettelyn päättymisen jälkeen.

119. Vastavalituksen kolmanteen perusteeseen antamissaan vastauksissa neuvosto ja komissio vaativat, että peruste jätetään tutkimatta tai että se ainakin hylätään perusteettomana. Neuvosto katsoo, että peruste on jätettävä tutkimatta siksi, että se ei voi vaikuttaa valituksenalaisen tuomion tuomiolauselmaan, koska ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo kumonnut riidanalaisen asetuksen 1 artiklan. Komissio katsoo puolestaan, että vastavalituksen kolmannen perusteen tueksi esitetyt väitteet ovat perusteettomia ja riittämättömällä tavalla täsmennettyjä, minkä vuoksi tämä peruste on jätettävä tutkimatta. Asiakysymyksestä nämä toimielimet väittävät lähinnä, että Niko Tuben ja NTRP:n olisi pitänyt määritellä ne asiakirja-aineiston osat, joista käy ilmi, että SEPCO oli Niko Tuben määräysvallassa tai että nämä kaksi yhtiötä olivat saman tahon määräysvallassa. Koska näin ei tapahtunut, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kanneperusteen perustellusti.

2. Asian tarkastelu

120. Käsiteltävänä olevan valitusperusteen tutkittavaksi ottamisesta ei mielestäni ole tarpeen lausua, mutta se on nähdäkseni joka tapauksessa perusteeton.

121. Niko Tube ja NTRP tulkitsevat ensinnäkin virheellisesti valituksenalaista tuomiota, kun ne väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi todennut, että kyse voisi olla määräysvallasta vain, jos SEPCOn ja Niko Tuben viimesijaiset edunsaajat ovat samat. On nimittäin todettava, että valituksenalaisen tuomion 188 ja 189 kohdassa tämä tuomioistuin on ainoastaan tutkinut, oliko SEPCO Niko Tuben määräysvallassa, kuten Niko Tube ja NTRP väittivät ja kuten ”asiakirja-aineistosta” ilmenee, vai olivatko nämä kaksi saman tahon määräysvallassa, tarkastelemalla näiden yhtiöiden pääomarakennetta, sillä tämä tekijä oli merkki yhden ainoan taloudellisen yksikön olemassaolosta, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustellusti muistutti valituksenalaisen tuomion 179 kohdassa. Se ei siten ollut katsonut, että määräysvalta, erityisesti kolmannen tahon niihin molempiin oleva, voi olla olemassa ainoastaan, jos kyseessä olevilla kahdella yhtiöllä on samat ”viimesijaiset edunsaajat”.

122. Väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, että pelkkä osto-myyntisuhteen olemassaolo viejän ja siihen etuyhteydessä olevan jakeluyhtiön välillä riittäisi siihen, että viimeksi mainitun voittomarginaali katsottaisiin palkkioksi, perustuu sekin valituksenalaisen tuomion 187 kohdan virheelliseen tulkintaan. Vaikka valituksenalaisen tuomion tässä kohdassa täsmennetään, että tällaisella yhteydellä ei ole merkitystä sen osoittamiseksi, että SEPCO harjoittaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa muistuttavaa toimintaa, kyseessä oleva kohta ei liity SEPCOn Niko Tuben puolesta suorittamiin liiketoimiin vaan tämän yhtiön NTRP:n puolesta suorittamiin liiketoimiin.

123. Syyt, joiden vuoksi ensimmäisen oikeusasteen kantajien väite hylättiin, eivät tosiasiassa perustu siihen, oliko tuottajan ja jakeluyhtiön välillä osto-myyntisuhde, vaan siihen, että ei ollut olemassa vakuuttavia aihetodisteita siitä, että SEPCO mahdollisesti olisi Niko Tuben määräysvallassa tai että nämä kaksi yhtiötä olisivat saman tahon määräysvallassa. Tältä osin on todettava, että Niko Tube ja NTRP eivät ole millään tavalla täsmentäneet, mitkä sellaiset asiakirja-aineiston osat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut huomioon vääristyneellä tavalla tai jättänyt ottamatta huomioon, jotka olisivat voineet horjuttaa sen valituksenalaisen tuomion 188 ja 189 kohdassa esitettyä arviointia, jonka mukaan sen perusteella, että Niko Tubella ja NTRP:llä oli kolme yhteistä osakasta, joihin kuului myös NTRP:n emoyhtiö, ei voitu osoittaa, että SEPCO oli Niko Tuben määräysvallassa tai että nämä kaksi yhtiötä olivat saman tahon määräysvallassa, vaan sen perusteella voitiin ainoastaan todeta, että kahden viimeksi mainitun yhtiön välillä oli epäsuora yhteys.

124. Vastavalituksen alaviitteeseen 47 sisältyvä maininta siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt vastaamatta väitteeseen, jonka mukaan SEPCOn edustajat olivat läsnä Niko Tuben toimitiloihin tutkimusmenettelyn yhteydessä tehtyjen tarkastuskäyntien aikana, ei yksinään kyseenalaista tätä tarkastelua. Kuten neuvosto aivan oikein totesi vastavalitukseen antamassaan vastauksessa, tämä seikka osoittaa nimittäin ainoastaan sen, että kyseessä olevat kaksi yhtiötä tekivät yhteistyötä tutkinnan aikana, mitä voidaan odottaakin kahdelta etuyhteydessä olevalta yhtiöltä, mutta se ei osoita, että SEPCO olisi Niko Tuben määräysvallassa tai että nämä kaksi yhtiötä olisivat saman tahon määräysvallassa.

125. Niko Tube ja NTRP eivät myöskään ole osoittaneet, mitkä olivat ne uudet tekijät, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tukeutunut hylätessään osittain niiden ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän kanneperusteen. Niko Tube ja NTRP eivät tältä osin voi moittia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se salli niiden perustella väitteitään oikeudenkäynnin aikana, vaikka nämä yhtiöt eivät muutoksenhakuvaiheessa ole pystyneet täsmentämään, kuten totesin tämän ratkaisuehdotuksen edellisessä kohdassa, mitä asiakirja-aineistoon sisältyviä todisteita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut ottanut huomioon, kun se on olennaisilta osin vahvistanut toimielinten arvioinnin siitä, että SEPCOn ja Niko Tuben välinen yhteys oli riittämätön, jotta sen perusteella olisi voitu katsoa, että nämä kaksi yhtiötä olivat saman tahon määräysvallassa tai että SEPCO oli Niko Tuben määräysvallassa; tämän edellytyksen olisi täytyttävä, jotta nämä kaksi etuyhteydessä olevaa yhtiötä muodostaisivat yhden ainoan taloudellisen yksikön, jolloin edellä mainitut toimielimet eivät olisi voineet tehdä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettua oikaisua.

126. Ehdotan näin ollen, että vastavalituksen kolmas peruste, joka koskee perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan soveltamisessa tehtyjä oikeudellisia virheitä siltä osin kuin on kyse Niko Tuben valmistamia putkia koskevista SEPCOn liiketoimista, hylätään.

C Päävalitusten perusteet, jotka koskevat perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun yhteydessä tapahtuneen ensimmäisen oikeusasteen kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamisen toteamisessa tehtyjä oikeudellisia virheitä

1. Asianosaisten lausumat

127. Neuvosto ja komissio yksilöivät kolme oikeudellista virhettä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnissa, jonka perusteella se totesi, että Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia oli loukattu perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehdyn oikaisun yhteydessä.

128. Nämä toimielimet katsovat ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 201 kohdassa tulkinnut liian tiukasti tietojen antamista koskevia edellytyksiä, jotka näiden on täytettävä. Ne katsovat erityisesti, että olisi kohtuutonta vaatia komissiota ilmoittamaan kaikissa tapauksissa viejälle paitsi oikeudellinen perusta, jonka nojalla oikaisu on tehty, myös syyt tämän oikaisun tekemiseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on kuitenkin tehnyt oikeudellisen virheen, kun se on jättänyt nyt käsiteltävässä tapauksessa tutkimatta, riittääkö pelkkä oikaisua koskevan oikeudellisen perustan ilmoittaminen takaamaan kyseessä olevien yhtiöiden puolustautumisoikeuksien tehokkaan käytön. Komission mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on sekoittanut toisiinsa riittävien perustelujen esittämistä koskevan velvollisuuden, jota toimielinten on noudatettava niiden antaessa kyseessä olevaa toimea, ja velvollisuuden ilmoittaa hallinnollisen menettelyn tai tutkintamenettelyn aikana riittävät tiedot, jotta toimijat voivat käyttää puolustautumisoikeuksiaan. Komissio lisää, että ensimmäisen oikeusasteen kantajien 4.5.2006 päivätyn kirjeen, johon viitattiin lyhyesti valituksenalaisen tuomion 204 kohdassa, sisältö osoittaa, että nämä olivat erittäin hyvin ymmärtäneet ne syyt, joiden vuoksi komissio aikoi tehdä kyseessä olevan oikaisun.

129. Toiseksi neuvosto moittii ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei se tutkinut asianmukaisesti valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa sitä, oliko komission 26.6.2006 päivätyssä faksissa lueteltujen kolmen tekijän myöhäinen tiedoksi antaminen tosiasiassa estänyt Niko Tubea ja NTRP:tä esittämästä väitteitä tai huomautuksia, joiden johdosta hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi neuvoston mukaan pitänyt tutkia, oliko 26.6.2006 päivätyn faksin myöhäinen tiedoksi antaminen estänyt Niko Tubea ja NTRP:tä esittämästä uusia väitteitä, jotka ne tosiasiassa esittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Jos ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi soveltanut asianmukaisesti tätä kriteeriä, se olisi havainnut, että sille esitetyt väitteet olivat pääosin samat kuin komission menettelyssä ennen 26.6.2006 päivätyn faksin saamista esitetyt väitteet.

130. Kolmanneksi neuvosto väittää, siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt useita oikeudellisia virheitä valituksenalaisen tuomion 185–188 kohdassa, että tämä on saman tuomion 211 kohdassa hyväksynyt virheellisesti myös kanneperusteen, joka koski Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksien loukkaamista siltä osin kuin se liittyi perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyyn oikaisuun. Neuvosto lisää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on joka tapauksessa tehnyt päättelyvirheen Niko Tuben osalta, sillä tämän yhtiön puolustautumisoikeuksien loukkaamatta jättäminen ei olisi voinut johtaa toisenlaiseen lopputulokseen kuin minkä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on vahvistanut valituksenalaisen tuomion 189 kohdassa. Komissio katsoo yleisemmin, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voinut valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa ainoastaan viitata aineelliseen arvioonsa katsoakseen, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat olivat osoittaneet puolustautumisoikeuksiaan loukatun.

131. Niko Tube ja NTRP vaativat unionin tuomioistuinta hylkäämään neuvoston ja komission esittämät valitusperusteet.

132. Ne väittävät ensiksi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellusti mennyt pelkkää kyseessä olevan oikaisun oikeudelliseen perustaan viittaamista pidemmälle tutkiessaan, olivatko toimielimet noudattaneet puolustautumisoikeuksien kunnioittamista koskevaa velvoitettaan. Nämä yhtiöt korostavat erityisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittama konkreettinen tutkinta vastaa oikeuskäytännössä asetettuja vaatimuksia, eikä sitä voida pitää liian tiukkana. Vaikka Niko Tube ja NTRP väittivät 4.5.2006 päivätyssä kirjeessään, jossa ne vastasivat komission lähettämään toiseen lopulliseen ilmoitusasiakirjaan, että SEPCOn toiminta ei muistuttanut palkkioperusteisen edustajan toimintaa, ne eivät kuitenkaan tienneet, oliko komissio määritellyt tämän yhtiön palkkioperusteisesti toimivaksi ja millä perusteella. Nämä yhtiöt eivät selvästi pystyneet vastaamaan 26.6.2006 päivätyssä faksissa esitettyihin täsmällisiin väitteisiin; kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin aivan oikein totesi, tässä faksissa esitettiin hallinnollisessa vaiheessa ensimmäiset perustelut, joiden perusteella toimielimet katsoivat, että riidanalainen oikaisu oli aiheellista tehdä.

133. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan on lisäksi selvää, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että vastoin oikeuskäytännöstä johtuvia vaatimuksia niillä ei ollut ollut tilaisuutta esittää tehokkaasti kantaansa niiden tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä asian kannalta, joihin oli vedottu ja jotka edelsivät toimielinten lopulta tekemää oikaisua, ennen kuin komissio teki ehdotuksensa riidanalaisen asetuksen antamiseksi.

134. Ne väittävät lisäksi, että neuvoston ehdottamassa oikeudellisessa kriteerissä, jonka perusteella selvitetään, onko toimielinten tekemä menettelyvirhe voinut vaikuttaa näiden tekemiin päätelmiin, ja jonka mukaan vertailtiin Niko Tuben ja NTRP:n väitteitä, jotka oli esitetty ennen 26.6.2006 päivättyyn faksiin sisältyvien perustelujen tiedoksi antamista, ja väitteitä, jotka oli esitetty tämän tiedoksi antamisen jälkeen, jätetään huomiotta se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi valvoa näyttöä vain rajoitetusti. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli perustellusti todennut ainoastaan, että hallinnollisen menettelyn lopputulos olisi voinut olla toinen, jos ensimmäisen oikeusasteen kantajilla olisi ollut tilaisuus esittää menettelyn aikana huomautuksensa syistä, joiden vuoksi oikaisu oli tehty.

135. Niko Tube ja NTRP esittävät vielä neuvoston väitteestä, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen Niko Tuben puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta tekemän päättelyn väitettyä epäjohdonmukaisuutta, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli oikeudenkäynnissä todennut, ettei näyttöä ollut siitä, että SEPCO oli Niko Tuben määräysvallassa, tämä ei tarkoita, että Niko Tuben puolustautumisoikeuksia ei olisi loukattu. Näiden yhtiöiden mielestä on niin, että jos Niko Tubelle olisi ilmoitettu riittävän aikaisin riidanalaisen oikaisun syistä, se olisi voinut keskittyä väitteissään näihin syihin hallinnollisen menettelyn aikana ja vaikuttaa menettelyn tulokseen.

2. Asian tarkastelu

136. Haluan aluksi muistuttaa, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti valituksenalaisen tuomion 64 kohdassa, jossa se viittasi saman tuomion 201 kohtaan, että perusasetuksen 20 artiklan 2 kohdassa valituksen tekijöille, tuojille ja viejille sekä niitä edustaville järjestöille ja viejämaan edustajille annetaan oikeus pyytää lopullista ilmoittamista olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten toimenpiteiden käyttöön ottamista suunnitellaan.

137. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mainitsemasta oikeuskäytännöstä ilmenee myös, että yrityksille, joita asia koskee, on annettava tilaisuus esittää hallinnollisen menettelyn aikana tehokkaasti oma kantansa niiden tosiseikkojen ja olosuhteiden paikkansapitävyydestä ja merkityksellisyydestä asian kannalta, joihin asiassa on vedottu, samoin kuin näytöstä, jonka komissio on ottanut huomioon polkumyynnin olemassaoloa ja siitä aiheutuvaa vahinkoa koskevan väitteensä tukena.[26]

138. Huomautan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 203 kohdassa – eivätkä neuvosto ja komissio ole kiistäneet tätä –, että komissio ilmoitti Niko Tubelle ja NTRP:lle 24.4.2006 päivätyssä toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa, että niiden yhteisöön suuntautuneiden myyntien osalta, joihin SEPCO oli osallistunut, oikaisu oli suoritettu tosiasiassa perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla eikä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan nojalla, kuten oli virheellisesti ilmoitettu ensimmäisessä lopullisessa ilmoitusasiakirjassa. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pani merkille myös, että vaikka komissio oli tässä asiakirjassa ilmoittanut, että suoritetun vähennyksen määrä oli pysynyt muuttumattomana, se ei perustellut mitenkään perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan sovellettavuutta käsiteltävässä tapauksessa.

139. Neuvosto tai komissio eivät kumpikaan myöskään kiistä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 201 kohdassa tekemää määrittelyä, jonka mukaan tieto riidanalaisesta oikaisusta ja syistä, joiden vuoksi se oli tehty, oli olennainen, koska tällainen oikaisu vaikuttaa suoraan polkumyyntitullin tasoon.

140. Mielestäni toimielimet moittivat siis virheellisesti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on lähtökohtaisesti vaatinut komissiota ilmoittamaan Niko Tubelle ja NTRP:lle hallinnollisen menettelyn aikana paitsi siitä, että tämän toimielimen mielestä oli aiheellista tehdä perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettu oikaisu, myös niistä syistä, joihin tämä oikaisu perustui eli olosuhteista ja näytöstä, joihin komissio oli vedonnut arviointinsa tueksi.

26 — Asia C-49/88, Al-Jubail Fertilizer v. neuvosto, tuomio 27.6.1991 (Kok., s. I-3187, 17 kohta) ja asia C-458/98 P, Industrie des poudres sphériques v. neuvosto, tuomio 3.10.2000 (Kok., s. I-8147, 99 kohta).

141. On nimittäin niin, että koska nämä olosuhteet ja näyttö oli katsottu olennaisiksi, niistä olisi pitänyt ilmoittaa hetkellä, jolloin ensimmäisen oikeusasteen kantajat olisivat voineet vielä esittää tehokkaasti kantansa erityisesti niiden merkityksellisyydestä ennen riidanalaisen asetuksen antamista. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin totesi, komissio ilmoitti yrityksille, joita asia koski, ne täsmälliset syyt, joiden perusteella perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdassa tarkoitettu oikaisu oli sen mukaan tehty, vasta 26.6.2006 päivätyssä faksissaan eli riidanalaisen asetuksen antamista edeltävänä päivänä.

142. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin myös muistutti perustellusti valituksenalaisen tuomion 208 kohdassa, komission tekemä menettelyllinen sääntöjenvastaisuus voi merkitä sellaista ensimmäisen oikeusasteen kantajien puolustautumisoikeuksien loukkaamista, jonka perusteella riidanalainen asetus voidaan kumota, kuitenkin vain, jos kantajat sen sijaan, että ne osoittavat, että mainitulla asetuksella olisi ollut erilainen sisältö, osoittavat ainoastaan, että tämä mahdollisuus ei ole täysin poissuljettu siitä syystä, että ne olisivat kyenneet varmistamaan puolustuksensa paremmin ilman tätä menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta.[27] Toisin sanoen Niko Tuben ja NTRP:n oli osoitettava, että oli mahdollista, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen ilman tätä sääntöjenvastaisuutta, sillä se oli vaikuttanut tosiasiallisesti niiden puolustautumisoikeuksiin.[28]

143. Kyseenalaistamatta tätä oikeuskäytäntöä neuvosto katsoo, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole konkreettisesti selvittänyt sille esitettyjen väitteiden valossa, mitkä tiedot ensimmäisen oikeusasteen kantajilta oli jäänyt saamatta 26.6.2006 päivätyn faksin myöhäisen lähettämisen vuoksi.

144. Mielestäni tämä moite on hylättävä.

145. Haluan tältä osin huomauttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa niistä kolmesta tekijästä, joiden perusteella komissio katsoi, että SEPCOn toiminta muistutti palkkioperusteisen edustajan toimintaa, että ”[valituksenalaisen tuomion] 185–188 kohdassa on kuitenkin osoitettu *kantajien ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle esittämien argumenttien perusteella*, että näitä kolmea seikkaa ei voida pitää aihetodisteina yhtäältä siitä, että SEPCOn toiminta muistuttaa palkkioperusteisen edustajan toimintaa, eikä toisaalta siitä, että SEPCO ja NTRP eivät muodosta yhtä ainoaa taloudellista yksikköä. Näin ollen on pääteltävä, että kantajat ovat näyttäneet toteen, että 26.6.2006 päivättyyn faksiin sisältyneiden seikkojen aikaisempi tiedoksi antaminen niille olisi voinut mahdollistaa sen, että ne olisivat voineet osoittaa tämän saman ennen riidanalaisen asetuksen antamista ja näin ollen tukea väitettä siitä, että komissiolla ei ollut käytettävissään mitään konkreettista seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut tehdä riidanalaisen oikaisun”.[29]

146. Kuten käy ilmi tästä valituksenalaisen tuomion kohdasta, jossa viitataan saman tuomion 185–188 kohdassa – jossa vedotaan useaan otteeseen oikeudenkäynnin aikana esitettyyn päättelyyn ja mainintoihin, kuten jo olen korostanut – tehtyyn asiakysymyksen tuomioistuinvalvontaan, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on käyttänyt perusteena ainakin osittain oikeutetusti ensimmäisen oikeusasteen kantajien sille esittämiä seikkoja selvittääkseen, vaikuttiko komission moitittu menettelyllinen sääntöjenvastaisuus tosiasiassa niiden oikeuteen esittää kantansa hallinnollisessa menettelyssä.

147. Sen sijaan katson, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on perustellut tuomiossa ja erityisesti sen 209 kohdassa luettuna yhdessä 188–190 kohdan kanssa ristiriitaisesti ja puutteellisesti toteamustaan siitä, että Niko Tuben puolustautumisoikeuksia oli loukattu.

27 — Ks. vastaavasti asia C-141/08 P, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomio 1.10.2009 (Kok., s. I-9147, 94 kohta).

28 — Ibid., tuomion 81 kohta.

29 — Kursivointi tässä.

148. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei nimittäin mielestäni voi aineellisesti hylätä ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämää kanneperustetta, joka koskee SEPCOn vientihinnan oikaisua Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta, ensimmäisen oikeusasteen kantajien oikeudenkäynnin aikana esittämien argumenttien perusteella ja katsoa samalla, että jos nämä argumentit olisi voitu esittää hallinnollisessa menettelyssä ilman komission tekemää menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta, ne olisivat voineet johtaa toisenlaiseen lopputulokseen kuin mihin toimielimet päätyivät.

149. Kun otetaan huomioon, että ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämän kanneperusteen osa, johon vedottiin riidanalaisen asetuksen kumoamiseksi siltä osin kuin se koski SEPCOn vientihinnan oikaisua Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta, hylättiin aineellisesti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei missään tapauksessa voinut viimeksi mainitun yhtiön puolustautumisoikeuksien loukkaamista arvioidessaan viitata ainoastaan sellaisiin asiaperusteisiin, jotka eivät koskeneet nimenomaan Niko Tubea. Sen olisi sitä vastoin pitänyt selittää ne syyt, joiden vuoksi ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämät väitteet olisivat voineet johtaa hallinnollisessa menettelyssä toisenlaiseen lopputulokseen kuin mihin toimielimet olivat päätyneet, jos ne olisi voitu esittää tuon menettelyn aikana, vaikka kyseessä oleva osa hylättiin. Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin jätti selittämättä nämä syyt, se ei mielestäni perustellut riittävällä tavalla valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa esitettyä päätelmäänsä, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen kantajat olivat näyttäneet toteen, että jos 26.6.2006 päivättyyn faksiin sisältyneet seikat olisi annettu niille tiedoksi aikaisemmin, ne olisivat voineet ennen riidanalaisen asetuksen antamista tukea väitettään siitä, että komissiolla ei ollut käytettävissään mitään konkreettista seikkaa, jonka perusteella se olisi voinut tehdä riidanalaisen oikaisun Niko Tuben osalta.

150. Tätä arviointia ei mielestäni kyseenalaista se, että jotkin valituksenalaisen tuomion 185 ja 186 kohdassa esitetyt argumentit koskevat sekä NTRP:tä että Niko Tubea.

151. Siltä osin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi implisiittisesti mutta väistämättä arvioidessaan ensimmäisen oikeusasteen kantajien riidanalaisesta oikaisusta esittämän perusteen asiasisältöä, ettei kyseessä olevaa perustetta voitu hyväksyä pelkästään näiden argumenttien perusteella eikä riidanalaista asetusta voitu sitä kautta kumota siltä osin kuin tämä oikaisu liittyi Niko Tuben valmistamia putkia koskevaan SEPCOn vientimyyntiin, en nimittäin ymmärrä, miten se, että nämä argumentit olisi voitu esittää hallinnollisessa menettelyssä, olisi voinut antaa ensimmäisen oikeusasteen kantajille tosiasiallisen mahdollisuuden saada hallinnolliselle menettelylle toisenlainen lopputulos, eikä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole perustellut tätä seikkaa mitenkään.

152. Kuten jo tämän ratkaisuehdotuksen 146 kohdassa esitetystä arvioinnista käy implisiittisesti ilmi, mielestäni NTRP ja Niko Tube väittävät tältä osin virheellisesti, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi tutkiessaan näiden yhtiöiden puolustautumisoikeuksien mahdollista loukkaamista tarkastella niiden sille esittämiä uusia väitteitä, sillä muuten se ylittää rajallisen tuomioistuinvalvontansa rajat.

153. Samoin kuin kumoamiskanteen tueksi esitetyille väitteille, kantajan tehtävänä on nimittäin esittää näyttöä väitteelle, joka koskee sen menettelyllisten oikeuksien loukkaamista. Kun otetaan huomioon, että oikeuskäytännössä edellytetään puolustautumisoikeuksien konkreettisen loukkaamisen osoittamista, jotta tähän perustuva peruste voidaan hyväksyä ja jotta unionin toimi voidaan näin ollen kumota, kantajan, joka on esittänyt tällaisen toimen laillisuudesta kumoamiskanteen, on riittävän täsmällisesti ilmoitettava ne väitteet, jotka se olisi esittänyt, jos väitettyä menettelyllistä sääntöjenvastaisuutta ei olisi tapahtunut, ja jotka eroavat niistä väitteistä, jotka on jo voitu esittää hallinnollisessa menettelyssä ennen väitetyn sääntöjenvastaisuuden tekemistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi ainoastaan tällaisen tutkinnan avulla pätevästi arvioida, onko riidanalainen menettelyllinen sääntöjenvastaisuus tosiasiallisesti vaikuttanut kantajan

puolustautumisoikeuksiin.[30] Tämä tutkinta ei millään tavalla ylitä unionin tuomioistuinten valvontavallan rajoja. Mielestäni se päinvastoin on osa sen täydellistä ja ehdotonta todentamista, ovatko unionin toimielimet mahdollisesti loukanneet unionin oikeuden perustavanlaatuista periaatetta, joka koskee puolustautumisoikeuksien kunnioittamista missä tahansa menettelyssä, jota käydään tiettyä henkilöä vastaan ja joka voi päättyä tälle vastaiseen päätökseen.[31]

154. Samojen syiden perusteella on hylättävä komission yleinen väite siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa viitata riidanalaisen oikaisun asiasisältöä koskeviin pohdintoihinsa. Siltä osin kuin esitetty kritiikki koskee NTRP:tä, valituksenalaisen tuomion 209 kohtaan sisältyvän viittauksen tarkoituksena oli nimittäin ainoastaan osoittaa, että jos NTRP:llä olisi ollut hallinnollisen menettelyn aikana tilaisuus esittää ne seikat, jotka se esitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja jotka mainitaan valituksenalaisen tuomion 185–187 kohdassa, se olisi voinut paremmin varmistaa puolustautumisoikeuksiensa käytön.

155. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että neuvoston tekemä valitus hyväksytään osittain ja valituksenalainen tuomio kumotaan siltä osin kuin siinä on hyväksytty ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämä kuudes kanneperuste, joka koskee Niko Tuben puolustautumisoikeuksien loukkaamista, siltä osin kuin se liittyy SEPCOn vientihinnan oikaisuun perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

156. Koska komission valituksenalaisesta tuomiosta esittämä päävalitus ei sisällä samanlaista perustetta, jonka neuvosto on esittänyt ja jota ehdotan hyväksyttäväksi, ehdotan sitä vastoin, että komission päävalitus hylätään kokonaisuudessaan.

157. Seuraavaksi on siis tutkittava Niko Tuben ja NTRP:n vastavalituksen tueksi esitetyt kaksi valitusperustetta, jotka liittyvät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen esittämiin muihin arviointeihin kuin perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tehtyä oikaisua koskevaan arviointiin.

D *Niko Tuben ja NTRP:n vastavalituksen kaksi ensimmäistä valitusperustetta*

158. Niko Tube ja NTRP ovat vastavalituksessaan esittäneet jo tarkastellun kolmannen perusteen lisäksi kaksi muuta perustetta, jotka koskevat oikeudellisia virheitä, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on niiden mukaan tehnyt normaaliarvon laskentaa ja unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämistä koskevassa tutkinnassaan.

1. Vastavalituksen ensimmäinen valitusperuste, joka koskee oikeudellisia virheitä, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen väitetään tehneen normaaliarvon laskentaa koskevassa tutkinnassaan

159. Ennen kuin tarkastellaan vastavalituksen käsiteltävänä olevaa valitusperustetta, jossa on viisi osaa, on mielestäni tarpeen muistuttaa asian taustalla olevista olennaisista seikoista, jotka liittyvät käsiteltävänä olevan perusteen kohteena olevien tuotevalvontanumero KE4:ään kuuluvien ydinenergiaputkien poissulkemiseen.

30 — Ks. mm. tässä yhteydessä edellä alaviitteessä 27 mainittu asia Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomion 81 ja 107 kohta.

31 — Polkumyyntimenettelyistä ks. edellä alaviitteessä 27 mainittu asia Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomion 83 kohta.

a) Asian taustalla olevat olennaiset seikat tuotevalvontanumero KE4:ään kuuluvien ydinenergiaputkien poissulkemisen osalta

160. Komissio esitti tutkimuksessaan kyseessä olevan tuotteen (saumattomat putket) määritelmän, joka selitettiin niille osapuolille, joita asia koskee, lähetetyssä kyselylomakkeessa. Komissio ilmoitti tässä samassa kyselylomakkeessa myös, että suorittaakseen kyseessä olevan tuotteen hintojen tasapuolisen vertailun se oli päättänyt käyttää tuotevalvontanumeroon perustuvaa luokittelujärjestelmää; tämä tuotevalvontanumero koostui kuudesta merkistä (esimerkiksi tuotevalvontanumero JB21YN) ja määräytyi kyseessä olevien saumattomien putkien tulliluokittelun sekä fyysisten ja teknisten ominaisuuksien (läpimitta, paksuus) perusteella. Kyselylomakkeen tekstissä niitä osapuolia, joita asia koskee, kehotettiin käyttämään tuotevalvontanumeroita erityisen tarkkaan ja johdonmukaisesti kaikissa vastauksissaan.

161. SPIG esitti kysymyslomakkeeseen kesäkuussa 2005 antamassaan vastauksessa liiketoimittain eritellyn yksityiskohtaisen listan Ukrainassa tekemistään myynneistä sekä luettelon toimittajistaan. Se ei kuitenkaan käyttänyt komission kyselylomakkeessaan suosittelemaa kuuden merkin järjestelmää vaan yksinkertaistettua kolmen merkin järjestelmää. SPIG:n toimittama myyntilistaus sisälsi kuusi liiketointa, jotka sisälsivät tuotevalvontanumeron KE4. NTRP oli luettelon ainoa tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien toimittaja. Komissio laski normaaliarvon tämän paikalla todennetun listan perusteella.

162. Komission kanssa ensimmäisen lopullisen ilmoitusasiakirjan johdosta käymässään kirjeenvaihdossa Niko Tube ja NTRP väittivät, että tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvat putket oli suljettava pois laskelmasta, sillä ne eivät olleet kyseessä olevia tuotteita eivätkä ne ainakaan olleet näiden yhtiöiden valmistamia.

163. Komissio hylkäsi 24.4.2006 antamassaan toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa pyynnön siitä, että tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia tuotteita ei otettaisi huomioon normaaliarvon laskemisessa. Tässä asiakirjassa mainittiin, että komissio oli ottanut huomioon tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvista kotimaisista myynneistä esitetyt huomautukset mutta että se ei pystynyt todentamaan Niko Tuben ja NTRP:n sille toimittamia uusia tietoja.

164. Viimeksi mainitut yhtiöt uusivat poissulkemista koskevan pyyntönsä toiseen lopulliseen ilmoitusasiakirjaan 4.5.2006 antamassaan vastauksessa. Tässä vastauksessa vahvistettiin, että Interpipe-konserni ei tuottanut mitään tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvista putkista eikä etenkään niitä 63,1:tä tonnia saumattomia putkia, jotka kuuluivat tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001. Tässä vastauksessa ilmoitettiin lisäksi, että komissiolle toimitetuista eri myyntiluetteloista kävi suoraan ilmi, että Interpipe-konserni toimi näiden saumattomien putkien alalla ainoastaan jakelijana ja että tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia putkia valmisti ainoastaan NTRP.

165. Komissio hylkäsi 26.6.2006 päivätyssä faksissaan uudelleen poissulkemista koskevan pyynnön sillä perusteella, että näitä putkia koskevat tiedot eivät antaneet riittävää taetta ilman uutta paikalla toteutettavaa tarkistusta, jonka järjestäminen todettiin liian hankalaksi jo pitkälle ehtineessä hallinnollisessa menettelyssä.

166. Riidanalaisen asetuksen kumoamista koskevassa kanteessaan Niko Tube ja NTRP väittivät, että toimielimet olivat tehneet ilmeisen arviointivirheen, kun ne olivat ottaneet normaaliarvon laskennassa ja sitä kautta polkumyyntimarginaalin määrittämisessä huomioon tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia putkia koskevat tiedot, loukanneet syrjintäkiellon periaatetta ja puolustautumisoikeuksia sekä laiminlyöneet perusteluvelvollisuuden.

167. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kaikki nämä kanneperusteet.

168. Tutkiessaan ensimmäisen oikeusasteen kantajien esille ottamaa ilmeistä arviointivirhettä, johon sisältyi myös huolellisuusvelvollisuuden laiminlyönti, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin selvitti, riittivätkö kantajien komissiolle tutkinnan aikana esittämät seikat sen toteamiseen, että nämä eivät valmistaneet tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia, jolloin komissio olisi jättänyt tutkimatta huolellisesti ja puolueettomasti kaikki tämän tapauksen asiaankuuluvat seikat ja tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se katsoi, että näiden seikkojen vuoksi olisi pitänyt tehdä uusi tarkistuskäynti ensimmäisen oikeusasteen kantajien toimitiloihin.

169. Tämän tutkinnan yhteydessä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi ensinnäkin valituksenalaisen tuomion 45 kohdassa, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät koskaan olleet kirjanneet normia TU 14-3P-197-2001 kotimaisia myyntejä koskevaan luetteloonsa tai vientimyyntiluetteloonsa, mikä oli merkki siitä, etteivät ne olleet myyneet ydinenergiaputkia edes SPIG:lle. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti lisäksi, että ensimmäisen oikeusasteen kantajien tuotantokustannusluetteloista ilmeni, että näissä luetteloissa mainittuja tuotteita ei ollut valmistettu kyseessä olevan normin mukaisesti.

170. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti kuitenkin myös, että SPIG:n kotimaan markkinoita koskeva myyntiluettelo sisälsi kuusi liiketointa, jotka koskivat tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia putkia, jotka oli valmistettu edellä mainitun teknisen normin mukaisesti. Se lisäsi valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa, että SPIG:n toimittaja- ja ostoluettelossa mainittiin vain yksi ainoa toimittaja putkille, jotka kuuluvat tuotevalvontanumeroon KE4, eli NTRP. Tässä luettelossa piti kuitenkin mainita ainoastaan ne toimittajat, joiden tuotteita oli jälleenmyyty unionissa. Siltä osin kuin asiakirja-aineisto vahvisti, että tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvat putket oli jälleenmyyty Ukrainan markkinoilla ja että SPIG oli jälleenmyynyt yhteisön markkinoilla kaikki NTRP:n tuottamat tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvat putket, jotka eivät olleet teknisen normin TU 14-3P-197-2001 mukaisia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tämän perusteella, että SPIG ei ollut tehnyt mitään virhettä, kun se ei ollut maininnut toimittaja- ja ostoluettelossaan muita tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien toimittajia kuin NTRP:n.

171. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi kuitenkin valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa, että se tosiseikka, että yhtäältä SPIG:n kotimaan myyntien luettelossa mainittiin liiketoimia, jotka koskivat tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia putkia, ja että toisaalta SPIG:n toimittaja- ja ostoluettelossa viitattiin vain yhteen ainoaan toimittajaan tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien osalta, oli voinut aiheuttaa tutkinnasta vastaavissa komission toimihenkilöissä sekaannusta. Se päätteli tästä valituksenalaisen tuomion 50 ja 51 kohdassa, että komissiolla oli ensimmäisen oikeusasteen kantajien ja niihin etuyhteydessä olevan myyntiyhtiön SPIG:n kyselylomakkeeseen antamien vastausten huolellisen arvioinnin jälkeen ristiriitaisia tietoja, tai ainakin tietoja, joiden paikkansapitävyys voitiin kyseenalaistaa, eivätkä ensimmäisen oikeusasteen kantajat olleet pyrkineet hälventämään komission epäilyksiä näistä ristiriitaisuuksista. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi erityisesti, että viimeksi mainittujen tehtävänä oli esittää näyttöä siitä, että nämä kuusi kyseessä olevaa liiketointa koskivat SPIG:n suorittamia tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvien putkien ostoja riippumattomalta toimittajalta, mitä ne eivät kuitenkaan olleet tehneet. Se päätteli tästä, että komissio oli noudattanut velvollisuuttaan tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki tapaukseen liittyvät seikat, että normaaliarvo oli siis määritelty oikeuskäytännön mukaisesti kohtuullisella tavalla ja että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä.

172. Siltä osin kuin kyse on kanneperusteesta, jonka mukaan neuvosto oli loukannut syrjintäkiellon periaatetta, kun se oli suostunut jättämään polkumyyntimarginaalin laskemisen ulkopuolelle tuotteet, joita ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät olleet valmistaneet ja jotka kuuluivat tiettyihin tuotevalvontanumeroihin, mutta ei tuotevalvontanumeroon KE4 ja tekniseen normiin TU 14-3P-197-2001 kuuluvia ydinenergiaputkia, on huomautettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 59 ja 60 kohdassa, että vaikka NTRP valmisti näitä viimeksi mainittuja putkia, muihin tuotevalvontanumeroihin kuuluvia putkia ei ollut ensimmäisen

oikeusasteen kantajien missään myyntiluettelossa eikä tuotantokustannusluettelossa, ja että SPIG:n toimittaja- ja ostoluettelossa mainittiin kaiken lisäksi yksi ainoa tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien tuottaja eli NTRP. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi näin ollen tämän kanneperusteen.

173. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi valituksenalaisen tuomion 67–69 kohdassa lisäksi ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämät kanneperusteet, jotka koskivat puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä.

b) Vastavalituksen ensimmäisen valitusperusteen viisi osaa

174. Niko Tube ja NTRP väittävät ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on loukannut niiden puolustautumisoikeuksia, kun se hylkäsi niiden ensimmäisessä oikeusasteessa esittämät perusteet, jotka koskivat ilmeistä arviointivirhettä ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista. Toiseksi ne väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt tuomioistuinvalvonnan rajat. Kolmanneksi Niko Tube ja NTRP moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, ettei se lausunut ensimmäisessä oikeusasteessa esitetystä täydentävästä perusteesta. Neljänneksi ne katsovat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt huolellisuusvelvollisuutta koskevan ilmeisen arviointivirheen. Viidenneksi ne väittävät tämän tuomioistuimen ottaneen vääristyneellä tavalla huomioon näytön yksiselitteisyyden.

c) Kaksi ensimmäistä osaa, joista ensimmäinen koskee puolustautumisoikeuksien loukkaamista ja toinen tuomioistuinvalvonnan rajojen ylittämistä

i) Asianosaisten lausumat

175. Vaikka Niko Tube ja NTRP myöntävät, että niillä oli mahdollisuus esittää kantansa ensimmäisen oikeusasteen menettelyssä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perusteenaan käyttämistä seikoista, ne väittävät, että tämä tuomioistuin loukkasi niiden puolustautumisoikeuksia, kun se käytti valituksenalaisen tuomion 47–55 sekä 50 ja 60 kohdassa perusteena asiaa koskevia uusia seikkoja, joita ei ollut annettu niille tiedoksi hallinnollisessa menettelyssä. Tämä koskee neuvoston ja komission esittämiä uusia perusteluja, joiden nojalla tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvat ydinenergiaputket oli jätetty virheellisesti polkumyyntimarginaalin laskemisen ulkopuolelle, sekä esitettyjä uusia tosiseikkoja, joilla oli tarkoitus tukea näitä uusia perusteluja, kuten SPIG:n toimittaja- ja ostoluetteloiden merkityksellisyys, väite siitä, että käännösten osalta ei ollut tehty yhteistyötä, ja edellä mainittujen ydinenergiaputkien toimittajia koskeva näytön väitetty puuttuminen. Toisessa osassa Niko Tube ja NTRP muistuttavat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voi ottaa huomioon uusia perusteluja, jotka on esitetty niiden tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien poissulkemisesta esittämän pyynnön hylkäämiselle.

176. Neuvosto ja komissio katsovat, että vastavalituksen ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa, joka on erityisen sekava, on hylättävä. Sen lisäksi, että Niko Tube ja NTRP eivät ole täsmentäneet seikkoja, joiden perusteella voitaisiin todeta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ollut antanut niille mahdollisuutta tulla kuulluiksi, nämä toimielimet väittävät, että nämä yhtiöt sekoittavat toisiinsa puolustautumisoikeudet ja perusteluvelvollisuuden. Neuvosto toteaa viimeksi mainitusta seikasta, että Niko Tube ja NTRP eivät millään tavalla täsmennä niitä väitettyjä ”uusia seikkoja”, joita ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi käyttänyt perusteena. Neuvoston mielestä nämä väitetyt ”uudet seikat” ovat ainoastaan lisäselityksiä, joilla tuetaan komission 24.4.2006 päivättyyn toiseen ilmoitusasiakirjaan sisältyviä toteamuksia ja joiden mukaan pyyntöä tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia ydinenergiaputkia koskevien kuuden liiketoimen poissulkemisesta ei voida hyväksyä, koska hyväksyminen olisi edellyttänyt uusien tietojen täydentävää tarkistamista. Toimielinten mielestä ne

voivat joka tapauksessa kehitellä kantaansa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, sillä niillä on mahdollisuus mainita toimensa perustelujen ja asianosaisten kanssa käydyn kirjeenvaihdon lisäksi muitakin seikkoja. Vastavalituksen ensimmäisen perusteen toinen osa on hylättävä samanlaisista syistä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli toimielinten mielestä toiminut valvontavaltansa rajoissa.

ii) Asian tarkastelu

177. Vastavalituksen ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa on mielestäni hylättävä siltä osin kuin siinä vaaditaan toteamaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jättänyt huomiotta Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksien noudattamista koskevat vaatimukset. Nämä yhtiöt eivät nimittäin selvästikään ole täsmentäneet niitä tosiseikkoja ja oikeudellisia seikkoja, joista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi jättänyt niitä kuulematta. Sen sijaan ne myöntävät, että niillä on ollut mahdollisuus ilmaista kantansa seikoista, joihin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin perustaa valituksenalaisen tuomion 45–54 sekä 59 ja 60 kohdassa esittämänsä arvioinnin.

178. Lisäksi on varmuuden vuoksi todettava, että Niko Tube ja NTRP eivät vastavalituksessaan riitauta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 67 kohdassa esittämää arviointia, joka koskee niiden puolustautumisoikeuksien väitettyä loukkaamista, johon toimielimet olisivat syyllistyneet Niko Tuben ja NTRP:n esittämän tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien ydinenergiaputkien poissulkemista koskevan pyynnön osalta.

179. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei moitita puolustautumisoikeuksien loukkaamisesta vaan tosiasiassa tuomioistuinvalvontansa rajojen ylittämisestä, kun se on ottanut huomioon perusteita, joita ei esitetty hallinnollisessa menettelyssä, perustellessaan Niko Tuben ja NTRP:n esittämän tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien poissulkemista normaaliarvon laskemisesta koskevan pyynnön hylkäämistä.

180. Vastavalituksen ensimmäisen perusteen ensimmäinen osa on siis asiallisesti sama kuin sen toinen osa, joka juuri koskee toimivallan ylittämistä, johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen väitetään syyllistyneen.

181. Mielestäni tämä väite on hylättävä.

182. Katson ensinnäkin, että Niko Tuben ja NTRP:n vastavalituksessaan esittämä väite, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut perusteeksi uusia tosiseikkoja, ei voi menestyä. Valituksenalaisen tuomion merkityksellisistä kohdista käy nimittäin ilmi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkiessaan ilmeistä arviointivirhettä ja syrjintäkiellon periaatteen loukkaamista koskevia perusteita ottanut huomioon ainoastaan ne seikat, jotka käyvät ilmi hallinnollisessa menettelyssä vaihdetuista asiakirjoista.

183. Seuraavaksi on huomautettava, että sen selvittämiseksi – niin kuin ensimmäisen oikeusasteen kantajat vaativat selvittämään –, oliko neuvosto tehnyt ilmeisen arviointivirheen hylätessään niiden pyynnön tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien ydinenergiaputkien poissulkemiseksi normaaliarvon ja polkumyyntitullin laskemisesta siitä syystä, että ne eivät valmistaneet näitä putkia, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki erityisesti perusteluja, joiden nojalla hylkääminen oli tehty, erityisesti niiden tosiseikkojen näkökulmasta, joiden nojalla nämä perustelut oli esitetty. Tällaisessa tutkinnassa ei kuitenkaan sinänsä voi olla oikeudellista virhettä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei nimittäin ole korvannut omilla perusteluillaan toimielinten perusteluja vaan ainoastaan asettanut ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämän pyynnön hylkäämisen oikeaan asiayhteyteensä toteamalla erityisesti, että SPIG:n toimittaja- ja ostoluettelossa mainittiin ainoastaan yksi tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien toimittaja eli NTRP, mikä saattoi vaikuttaa väitteeseen, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät valmistaneet kyseessä olevia putkia.

184. Ensimmäisen oikeusasteen kantajat olivat varmasti tietoisia näistä tosiseikoista, mistä on osoituksena valituksenalaisen tuomion 51 kohdassa esitetty toteamus, jonka mukaan ne olivat kirjoittaneet laskuja, joiden oletettiin liittyvän kuuteen liiketoimeen, jotka koskivat tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia putkia ja jotka oli virheellisesti mainittu SPIG:n myyntiluettelossa.

185. Ehdotan täten, että vastavalituksen ensimmäisen valitusperusteen kaksi ensimmäistä osaa hylätään.

d) Kolmas osa, joka koskee perusteen käsittelemättä jättämistä

i) Asianosaisten lausumat

186. Niko Tube ja NTRP väittävät, että ne esittivät ensimmäisessä oikeusasteessa esittämässään vastauskirjelmässä, että neuvoston vastineeseen sisältyvät selitykset ja väitteet oli esitetty liian myöhäisessä vaiheessa eikä niitä pitäisi ottaa huomioon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli ottanut huomioon tämän perusteen, kuten käy ilmi oikeudenkäynnin suullista käsittelyä varten laaditusta kertomuksesta, muttei vastannut siihen valituksenalaisessa tuomiossa.

187. Neuvosto ja komissio katsovat, että tämä osa on jätettävä tutkimatta ja että se on joka tapauksessa perusteeton.

ii) Asian tarkastelu

188. Vaikka valittajat olisivat esittäneet ensimmäisen oikeusasteen oikeudenkäynnin aikana uuden perusteen, jonka mukaan riidanalaista asetusta tukevat perustelut oli esitetty liian myöhäisessä vaiheessa ja johon ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen olisi pitänyt vastata, on todettava, että tämä tuomioistuin on implisiittisesti mutta väistämättä vastannut tähän perusteeseen ja hylännyt sen, kun se on tutkinut toimielinten esiin ottamat syyt niiden asiayhteydessä.

189. Ehdotan siis, että vastavalituksen ensimmäisen valitusperusteen kolmas osa hylätään.

e) Neljäs osa, joka koskee huolellisuusvelvollisuuden ilmeistä arviointivirhettä

i) Asianosaisten lausumat

190. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti huolellisuusvelvollisuuden käsitettä, kun se katsoi valituksenalaisen tuomion 52 ja 53 kohdassa, että neuvoston esittämistä kymmenestä lainmukaisesta syystä, joiden perusteella se oli hylännyt ensimmäisen oikeusasteen kantajien pyynnön tuotevalvontanumeroon KE4 kuluvien putkien poissulkemisesta normaaliarvon laskemisesta, kaksi syytä riittää osoittamaan, että komissio oli yleisesti toiminut riittävän huolellisesti.

191. Neuvosto ja komissio väittävät, että Niko Tube ja NTRP pyrkivät tällä osalla pohjimmiltaan kyseenalaistamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemät tosiseikkoja koskevat toteamukset, mitä ei voida tehdä muutoksenhakuvaiheessa. Neuvosto muistuttaa myös, että huolellisuusvelvollisuuden periaate koskee menettelyä, kun taas Niko Tube ja NTRP riitauttavat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemän tosiseikkojen tarkastelun tuloksen ja toimielinten päätelmät. Neuvosto lisää, että Niko Tuben ja NTRP:n väitteet siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi todennut useimmat sen väitteistä merkityksettömiksi tai hylännyt ne, ovat vilpillisiä ja virheellisiä.

ii) Asian tarkastelu

192. On kiistatonta, että kun unionin toimielimillä on laaja harkintavalta, unionin oikeusjärjestyksessä myönnettyjen takeiden noudattaminen hallinnollisissa menettelyissä on erityisen tärkeää. Näihin takeisiin kuuluvat erityisesti toimivaltaisen toimielimen velvoite tutkia huolellisesti ja puolueettomasti kaikki käsiteltävänä olevan tapauksen kannalta merkitykselliset seikat. [32]

193. Tässä yhteydessä on todettava, että kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin muistutti valituksenalaisen tuomion 41 kohdassa – eivätkä asianosaiset tätä ole kiistäneet –, unionin tuomioistuimet eivät polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden alalla voi puuttua toimielimille kuuluvaan harkintaan, mutta niiden on kuitenkin varmistettava, että toimielimet ovat ottaneet huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat ja että ne ovat arvioineet asian käsittelyn perustana olevan aineiston riittävän huolellisesti, jotta voitaisiin katsoa, että normaaliarvo on määritetty kohtuullisella tavalla perusasetuksen säännösten perusteella. [33]

194. Niko Tube ja NTRP väittävät käsiteltävässä osassa lähinnä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut perustellusti todeta, että toimielimet olivat arvioineet tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia putkia koskevat tiedot riittävän huolellisesti, samalla kun se hylkäsi tai totesi merkityksettömiksi kahdeksan niistä kymmenestä syystä, joiden perustella nämä toimielimet ottivat kyseessä olevat putket mukaan normaaliarvon ja polkumyyntimarginaalin laskemiseen.

195. Kysymys siitä, onko ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin asianmukaisesti katsonut, että toimielimet olivat noudattaneet huolellisuusvelvoitettaan, on oikeudellinen kysymys, joka muutoksenhaun yhteydessä kuuluu unionin tuomioistuimen valvontavallan alaisuuteen. [34]

196. Riippumatta siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole luetellut näitä kymmentä tekijää vaan on valituksenalaisen tuomion 33–37 kohdassa muistuttanut viidestä syiden ryhmästä, joiden perusteella toimielimet olivat hylänneet pyynnön tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien poissulkemiseksi normaaliarvon ja polkumyyntimarginaalin laskemisesta, Niko Tuben ja NTRP:n väitteet perustuvat mielestäni valituksenalaisen tuomion ilmeisen virheelliseen tulkintaan.

197. On nimittäin yhtäältä niin, että toisin kuin Niko Tube ja NTRP väittävät, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei todennut valituksenalaisen tuomion 48 kohdassa ”perusteettomaksi” väitettä siitä, että SPIG olisi ilmoittanut NTRP:n olevan ainoa näiden putkien toimittaja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi päinvastoin, että ”SPIG ei [ollut] tehnyt mitään virhettä, kun se ei [ollut] maininnut – – muita toimittajia kuin NTRP:n”.

198. Toisaalta sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei erityisesti lausunut tietyistä Niko Tuben ja NTRP:n vastavalituksessa luettelemista tekijöistä, ei voida tulkita siten, että se olisi katsonut näiden tekijöiden olevan ”merkityksettömiä”. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin saattoi päinvastoin aivan hyvin todeta perusteltujen prosessiekonomisten näkökohtien vuoksi, ettei sen tehtävänä ollut tässä yhteydessä, kun tutkittiin ilmeistä arviointivirhettä, joka ensimmäisen oikeusasteen kantajien oli näytettävä toteen, koskevaa perustetta, valvoa kaikkia toimielinten päätelmiensä tueksi esittämiä väitteitä, silloin kuin jotkin esitetyistä syistä riittivät kyseessä olevan päätelmän perusteiksi.

32 — Ks. mm. asia C-269/90, Technische Universität München, tuomio 21.11.1991 (Kok., s. I-5469, Kok. Ep. XI, s. I-485, 14 kohta); yhdistetyt asiat C-258/90 ja C-259/90, Pesquerias De Bermeo ja Naviera Laida v. komissio, tuomio 7.5.1992 (Kok., s. I-2901, 26 kohta) ja asia C-405/07 P, Alankomaat v. komissio, tuomio 6.11.2008 (Kok., s. I-8301, 56 kohta).

33 — Ks. vastaavasti asia C-16/90, Nölle, tuomio 22.10.1991 (Kok., s. I-5163, 13 kohta) ja asia C-26/96, Rotexchemie, tuomio 29.5.1997 (Kok., s. I-2817, 12 kohta). Ks. myös asia T-48/96, Acme v. neuvosto, tuomio 12.10.1999 (Kok., s. II-3089, 39 kohta) ja asia T-413/03, Shandong Reipu Biochemicals v. neuvosto, tuomio 13.7.2006 (Kok., s. II-2243, 64 kohta).

34 — Ks. tässä yhteydessä mm. edellä alaviitteessä 32 mainittu asia Alankomaat v. komissio, tuomion 44 kohta ja asia C-535/06 P, Moser Baer India v. neuvosto, tuomio 3.9.2009 (Kok., s. I-7051, 34 kohta).

199. Niko Tube ja NTRP myöntävät itsekin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi ”oikeutetuiksi huolenaiheiksi” sen, että nämä eivät olleet esittäneet näyttöä, josta olisi selvästi ilmennyt, että kyseessä olevat putket oli ostettu riippumattomalta kolmannelta osapuolelta eikä NTRP:ltä, ja että komissio ei ollut käsitellyt paikalle tehdyllä tarkastuskäynnillään kysymystä tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvista putkista, koska ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät olleet tuolloin vielä esittäneet pyyntöään näiden putkien poissulkemisesta. Se, että Niko Tube ja NTRP eivät olleet vakuuttuneita tästä arvioinnista ja halusivat kyseenalaistaa sen unionin tuomioistuimessa, ei todellakaan ole sellainen kysymys, joka kuuluu tämän tuomioistuimen toimivaltaan muutoksenhaun yhteydessä.[35] Siltä osin kuin kyse on toteamuksesta, että Niko Tube ja NTRP eivät olleet esittäneet näyttöä siitä, että kyseessä olevat putket oli ostettu riippumattomalta kolmannelta osapuolelta, huomautan, että nämä yhtiöt eivät käsiteltävänä olevassa osassa vetoa mihinkään ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemään oikeudelliseen virheeseen.

200. Joka tapauksessa on niin, että vaikka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi mahdollisesti katsonut, että tietyt toimielinten esittämät väitteet eivät olleet merkityksellisiä, se ei tarkoita, että toimielimet olisivat jättäneet tutkimatta huolellisesti ja puolueettomasti kaikki ne seikat, jotka niille oli hallinnollisessa menettelyssä ilmoitettu.

201. Ehdotan näin ollen, että vastavalituksen ensimmäisen perusteen neljäs osa hylätään.

f) Viides osa, joka koskee näytön yksiselitteisyyden huomioon ottamista vääristyneellä tavalla

i) Asianosaisten lausumat

202. Niko Tube ja NTRP väittävät toissijaisesti, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut näytön yksiselitteisyyden vääristyneellä tavalla huomioon. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siten virheellisesti todennut, että ensimmäisen oikeusasteen kantajien hallinnollisessa menettelyssä esittämät tiedot ovat voineet aiheuttaa komission toimihenkilöiden sekaannuksen ja että komissiolla oli käytössään ristiriitaisia tietoja (valituksenalaisen tuomion 49 ja 50 kohta), että komissio oli osoittanut noudattaneensa vaadittua huolellisuutta (52 kohta) ja että ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät olleet pyrkineet hälventämään komission epäilyksiä (valituksenalaisen tuomion 51 kohta).

203. Neuvoston ja komission mukaan viidettä osaa ei voida ottaa tutkittavaksi ja se on joka tapauksessa perusteeton. Niko Tube ja NTRP eivät etenkään olleet osoittaneet sen paremmin näytön huomioon ottamista vääristyneellä tavalla kuin sellaista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointivirhettäkään, joka johtaisi tällaiseen vääristymiseen, vaan ne ovat tyytyneet riitauttamaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arvioinnin esittämällä väitteitä, jotka tämä oli jo hylännyt.

ii) Asian tarkastelu

204. Kuten olen jo todennut, lukuun ottamatta sitä tapausta, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut sille esitetyn selvityksen huomioon vääristyneellä tavalla, tosiseikaston arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvonnan piiriin muutoksenhaun yhteydessä.

35 — Oikeuskäytännön mukaan on niin, että lukuun ottamatta sitä tapausta, että unionin yleinen tuomioistuin on ottanut huomioon esitetyn selvityksen vääristyneellä tavalla, tosiseikaston arviointi ei ole sellainen oikeuskysymys, että se sinänsä kuuluisi unionin tuomioistuimen harjoittaman valvontavallan piiriin muutoksenhaun yhteydessä. Ks. mm. edellä alaviitteessä 27 mainittu asia Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. neuvosto, tuomion 56 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen.

205. Vakiintuneen oikeuskäytännön nojalla tosiseikaston ja selvityksen vääristyneellä tavalla huomioon ottamisen on lisäksi ilmettävä toimitetusta aineistosta selvästi ilman, että on tarpeen ryhtyä uudelleen arvioimaan tätä tosiseikastoa ja selvitystä. [36]

206. Ensimmäisen väitteensä tueksi Niko Tube ja NTRP esittävät, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 49 ja 50 kohdassa, niiden vastaus komission kyselylomakkeeseen ei sisältänyt ristiriitaisia tietoja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi itsekin valituksenalaisen tuomion 46 kohdassa, etteivät Niko Tube ja NTRP valmistaneet ydinenergiaputkia. Oli siis selvää, että nämä putket oli voitu hankkia ainoastaan joltain muulta yhtiöltä kuin NTRP:ltä.

207. Nämä perustelut on hylättävä.

208. Niko Tube ja NTRP eivät ensinnäkään täsmennä, mitä osia näytöstä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut huomioon vääristyneellä tavalla.

209. Tämän jälkeen on joka tapauksessa todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 50 kohdassa, sen jälkeen kun se oli tutkinut ei pelkästään Niko Tuben ja NTRP:n kyselylomakkeeseen antamat vastaukset vaan myös niihin etuyhteydessä olevan myyntiyhtiön SPIG:n antamat vastaukset, että komissiolla oli ristiriitaisia tietoja. Niko Tube ja NTRP eivät kuitenkaan väitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut vääristyneellä tavalla huomioon SPIG:n vastauksen komission kyselylomakkeeseen, jonka mukaan Ukrainan markkinoille suuntautuvia myyntejä koskevassa luettelossa viitattiin tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvia putkia koskeviin liiketoimiin ja tämän yhtiön toimittajaluettelossa mainittiin NTRP:n olevan ainoa näiden putkien toimittaja, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 49 kohdassa. Siltä osin kuin tähän vastaukseen sisältyneet tiedot saattoivat olla ristiriidassa Niko Tuben ja NTRP:n vastauksista ilmenevien tietojen kanssa – joista nämä eivät myöskään väittäneet, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ottanut ne vääristyneellä tavalla huomioon – mielestäni tämä tuomioistuin on aivan perustellusti todennut, että komissiolla oli ensimmäisen oikeusasteen kantajien ja niihin etuyhteydessä olevan myyntiyhtiön SPIG:n kyselylomakkeeseen antamien vastausten huolellisen arvioinnin jälkeen ristiriitaisia tietoja tai ainakin tietoja, joiden paikkansapitävyys voitiin kyseenalaistaa.

210. Toinen väite voidaan pätevästi hylätä samoista syistä.

211. Niko Tube ja NTRP kritisoivat kolmanneksi valituksenalaisen tuomion 51 kohtaa ja väittävät, että englanninkielisen käännöksen puuttuminen SPIG:n ostolaskuista oli ainoastaan tekosyy katsoa, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät olleet pyrkineet hälventämään komission epäilyksiä ristiriitaisista vastauksista. Niko Tuben ja NTRP:n mukaan näistä laskuista, jotka olivat neuvoston ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämän vastineen liitteenä, kävi selvästi ilmi, että SPIG oli hankkinut nämä ydinenergiaputket yhtiöltä, joka ei ollut etuyhteydessä siihen.

212. Tältä osin on muistettava, että tukeakseen toteamustaan siitä, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat eivät olleet pyrkineet hälventämään komission epäilyksiä, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi yhtäältä, että nämä olivat toimittaneet komissiolle 24.3.2006 pidetyssä kuulemistilaisuudessa useita ukrainaksi laadittuja asiakirjoja, joiden oletettiin olevan laskuja, jotka liittyivät kuuteen SPIG:n myyntiluettelossa virheellisesti mainittuun liiketoimeen, ja toisaalta, että vaikka istunnossa asianosaisten välillä olikin erimielisyyttä siitä, oliko komissio pyytänyt tässä kuulemistilaisuudessa käännöksen näistä asiakirjoista, oli todettava, että ensimmäisen oikeusasteen kantajien tehtävänä oli esittää näyttöä väitteidensä tueksi eli näyttöä siitä, että SPIG oli ostanut riidanalaiset putket riippumattomalta toimittajalta.

36 — Ks. mm. asia C-551/03 P, General Motors v. komissio, tuomio 6.4.2006 (Kok., s. I-3173, 54 kohta); asia C-167/04 P, JCB Service v. komissio, tuomio 21.9.2006 (Kok., s. I-8935, 108 kohta) ja asia C-362/05 P, Wunenburger v. komissio, tuomio 7.6.2007 (Kok., s. I-4333, 67 kohta).

213. Huomautan kuitenkin, että Niko Tube ja NTRP eivät millään tavalla esittäneet uudelleen kyseessä olevia laskuja tai liittäneet niitä vastavalitukseensa osoittaakseen todeksi väitteen siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli ottanut vääristyneellä tavalla huomioon nämä asiakirjat, vaan ainoastaan pyysivät unionin tuomioistuinta tutustumaan neuvoston ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämän vastineen liitteeseen, joka sisälsi jäljennöksen näistä asiakirjoista. Tämän ratkaisuehdotuksen 205 kohdassa mainitun oikeuskäytännön perusteella nämä seikat mielestäni riittävät tämän perusteen hylkäämiseen.

214. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ei ainakaan voida moittia siitä, että se olisi ottanut tämän näytön vääristyneellä tavalla huomioon, sillä on kiistatonta, että Niko Tube ja NTRP eivät missään vaiheessa ole täsmentäneet näiden asiakirjojen niitä osia, joista kävisi selvästi ilmi, että SPIG oli hankkinut riidanalaiset putket muulta yhtiöltä kuin NTRP:ltä, eikä käännöstä näiden asiakirjojen merkityksellisistä kohdista jollekin unionin viralliselle kielelle ole toimitettu. Jos, kuten Niko Tube ja NTRP vastavalituksessaan väittävät, nämä asiakirjat olivat niin tärkeitä kuin nämä yhtiöt sittemmin väittävät niiden olevan tuotevalvontanumeroon KE4 kuuluvien putkien poissulkemiseksi normaaliarvon laskennasta, on täysin selvää, että näiden yhtiöiden tehtävänä oli varmistaa, että toimielimet ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pystyvät tarkistamaan täysimääräisesti näiden asiakirjojen aitouden ja sisällön.

215. Kaikista näistä syistä katson, että vastavalituksen ensimmäisen valitusperusteen viides osa on hylättävä.

216. Näin ollen ehdotan, että ensimmäinen valitusperuste hylätään kokonaisuudessaan.

2. Vastavalituksen toinen valitusperuste, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tekemiksi väitettyjä oikeudellisia virheitä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittämisessä

a) Alustavat huomautukset

217. Vastavalituksen toinen peruste liittyy valituksenalaisen tuomion perusteluihin, jotka koskevat ”seurauksia siitä, että [unionin] tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät vastanneet komission kyselylomakkeeseen”.

218. Ensimmäisen oikeusasteen kantajat väittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että siltä osin kuin jokainen niistä yhteisön viidestä saumattomien putkien tuottajasta, jotka oli otettu komission otokseen, oli etuyhteydessä yhteen tai useampaan tuotanto- tai myyntiyhtiöön, joka ei ollut jättänyt erillistä vastausta komission kyselylomakkeeseen, näiden viiden tuottajan ei voitu katsoa tehneen täysimääräisesti yhteistyötä. Ensimmäisen oikeusasteen kantajat väittivätkin, että toimielinten olisi pitänyt lopettaa tutkimukset, koska unionin tuottajat eivät tehneet yhteistyötä, ja että polkumyynnistä, josta niitä moitittiin, unionille aiheutuneeksi väitetty vahinko perustui joka tapauksessa ilmeiseen arviointivirheeseen ja niiden puolustautumisoikeuksien loukkaamiseen.

219. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin tutki valituksenalaisessa tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämät seuraavat viisi perustetta: perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkominen, syrjintäkiellon periaatteen loukkaaminen, perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkominen, perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan rikkominen sekä puolustautumisoikeuksien loukkaaminen ja perusteluvelvollisuuden laiminlyönti.

220. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi kaikki nämä kanneperusteet.

221. Vastavalituksensa toisessa perusteessa Niko Tube ja NTRP arvostelevat lähinnä valituksenalaisen tuomion perusteluja, jotka liittyvät perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkomisen (valituksenalaisen tuomion 88–112 kohta) ja perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomisen (valituksenalaisen tuomion 130–135 kohta) tutkimiseen.

222. Niko Tube ja NTRP ottivat tosin esille vastavalituksen 187 kohdassa myös valituksenalaisen tuomion 141 kohdassa tehdyn oikeudellisen virheen, joka liittyi perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan rikkomisen tutkimiseen. On kuitenkin huomattava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on esittänyt valituksenalaisen tuomion tässä kohdassa esitetyn perustelun ainoastaan ”ylimääräisenä huomautuksena”. Kun otetaan huomioon se, että Niko Tube ja NTRP eivät ole mitenkään moittineet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 140 kohdassa ensisijaisena perusteluna esittämää arviointia, oikeuskäytännön mukaan on kuitenkin niin, että peruste, joka koskee ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätöksen ylimääräisiä perusteluja, ei voi johtaa tämän päätöksen kumoamiseen, joten se on tehoton. [37]

223. Vastavalituksen toisessa perusteessa, sellaisena kuin se on edellä mainitulla tavalla rajattuna, on kymmenen osaa. Kahdeksan niistä liittyy valituksenalaisen tuomion 88–112 kohtaan eli ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ”perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkomisesta” tekemiin arviointeihin. Kaksi niistä koskee valituksenalaisen tuomion 130–135 kohdassa tehtyä perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomisen tutkintaa.

224. Käsittelen näitä kahta osien ryhmää peräjälkeen.

b) Vastavalituksen toisen perusteen kahdeksan osaa, jotka koskevat perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan väitetyn rikkomisen tutkinnassa tehtyjä oikeudellisia virheitä

i) Asian kannalta merkityksellisten seikkojen taustalla olevat olennaiset seikat ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamukset

225. Kuten riidanalaisen asetuksen 12 perustelukappaleesta ilmenee, koska useat tahot olivat kannelleet toiminnasta, josta Niko Tubea ja NTRP:tä moititaan, komissio rajasi tutkimuksensa perusasetuksen 17 artiklan mukaisesti otokseen, joka käsitti viisi kantelua tukenutta unionin tuottajaa, jotka olivat sijoittautuneet neljään jäsenvaltioon ja joiden osuus kyseessä olevan tuotteen kokonaistuotannosta unionissa oli 49 prosenttia. Riidanalaisessa asetuksessa mainitaan yhtäältä myös, että komissio lähetti näille tuottajille kyselylomakkeen ja sai niiltä vastaukset, ja toisaalta, että komissio teki tarkastuskäyntejä näiltä yhtiöiltä saamiensa tietojen todentamiseksi. Riidanalaisessa asetuksessa tutkittiin myös perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkien unionin tuotannonalan tilanteeseen vaikuttaneiden taloudellisten tekijöiden vaikutusta sekä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin ja aiheutuneen vahingon syy-yhteyttä erityisesti todentamalla muiden ulkoisten tekijöiden vaikutukset perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan nojalla. Riidanalaisen asetuksen 234 ja 235 perustelukappaleessa ilmoitetaan lisäksi, että perusasetuksen 9 artiklassa tarkoitetun alhaisemman tullin säännön mukaisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia koskevat lopulliset polkumyyntitullit otetaan käyttöön alimman marginaalin (polkumyynti- tai vahinkomarginaali) suuruisena eli tässä tapauksessa polkumyyntimarginaalin suuruisina.

37 — Ks. mm. yhdistetyt asiat C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P ja C-213/02 P, Dansk Rørindustri ym. v. komissio, tuomio 28.6.2005 (Kok., s. I-5425, 148 kohta); asia C-503/07 P, Saint-Gobain Glass Deutschland v. komissio, määräys 8.4.2008 (Kok., s. I-2217, 62 kohta) ja asia C-498/09 P, Thomson Sales Europe v. komissio, määräys 10.6.2010 (Kok., s. II-79*, 87 kohta).

226. Ensimmäisen oikeusasteen kantajat väittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa lähinnä, että koska komission otokseen kuuluneet unionin tuottajiin etuyhteydessä olevat kymmenisen yhtiötä eivät olleet tehneet yhteistyötä, unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa koskeva arvio oli vääristynyt, mikä oli johtanut perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkomiseen. Tässä artiklassa edellytetään nimittäin, että vahinko määritetään selkeän näytön perusteella.

227. Kuten jo edellä huomautin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi tämän perusteen.

228. Se muistutti valituksenalaisen tuomion 87 kohdassa ennen kaikkea, että sen paremmin neuvostolla kuin komissiollakaan ei ole valtuuksia velvoittaa yhtiöitä osallistumaan tutkimukseen tai antamaan tietoja, vaan ne ovat riippuvaisia yhtiöiden vapaaehtoisesta yhteistyöstä, mikä tarkoittaa, että niiden osapuolten, joita asia koskee, perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuun kyselylomakkeeseen antamat vastaukset ovat olennaisia polkumyynnin vastaisen menettelyn kulun kannalta.

229. Valituksenalaisen tuomion 90 kohdassa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kuitenkin huomautti, että tästä artiklasta huolimatta perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdasta johtuu, että muussa muodossa kuin vastauksena kyselylomakkeeseen tai toisen asiakirjan yhteydessä esitettyjä tietoja ei saa jättää ottamatta huomioon, kun tässä säännöksessä luetellut neljä edellytystä täyttyvät. Se päätteli siis, että vaikka unionin tuottajaan etuyhteydessä oleva yhtiö ei ole vastannut kyselylomakkeeseen, tämä ei välttämättä merkitse, että on katsottava, että kyseessä oleva tuottaja ei ole tehnyt yhteistyötä tutkinnan aikana. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa, että näin ollen kyseistä tuottajaa ei voida pitää yhteistyöhaluttomana, jos puutteilla tietojen antamisessa ei ole merkittävää vaikutusta tutkimuksen kulkuun.

230. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin huomautti käsiteltävässä tapauksessa aluksi valituksenalaisen tuomion 93 ja 94 kohdassa, että yhtäältä tutkimusotokseen sisältyviin unionin tuottajiin etuyhteydessä olevista yhtiöistä 11 ei vastannut kyselylomakkeeseen ja että toisaalta yksi näihin tuottajiin etuyhteydessä oleva muu yhtiö vastasi myöhässä, eikä komissio ollut ottanut huomioon tätä vastausta vahinkoa määrittäessään.

231. Tämän jälkeen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin selvitti, täyttyivätkö perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan edellytykset näiden kunkin kahdentoista etuyhteydessä olevan yhtiön osalta siten, että voitaisiin sulkea pois se, että vahingon määrittämisessä ja vahinkomarginaalin laskemisessa olisi tapahtunut ilmeinen arviointivirhe. Tutkittuaan yksityiskohtaisesti näitä etuyhteydessä olevia yhtiöitä koskevat tiedot, mikä tapahtui valituksenalaisen tuomion 97–110 kohdassa, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi lähinnä, että joitakin näitä yhtiöitä koskevat tiedot sisältyivät jo tutkimukseen osallistuneiden unionin tuottajien kyselylomakkeeseen antamiin vastauksiin, erityisesti koska kyse oli kauppayhtiöistä, tai että se, että muut etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, ei ollut vaikuttanut merkittävästi vahingon määrittämiseen, tai että se, että yksi etuyhteydessä oleva yhtiö ei ollut vastannut kyselylomakkeeseen, selittyi sillä, että se ei osallistunut kyseessä olevan tuotteen myyntiin eikä tuotantoon.

232. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi vahinkomarginaalin laskemisesta, jota käsitellään valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa, että perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan nojalla vahinkomarginaalia käytetään polkumyyntitullin määrittämiseen vain, jos polkumyyntimarginaali on sitä suurempi. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi, että käsiteltävässä tapauksessa ensimmäisen oikeusasteen kantajille asetettu polkumyyntitulli perustui polkumyyntimarginaaliin, joka oli 25,7 prosenttia, eikä 57 prosentin suuruiseen vahinkomarginaaliin, minkä jälkeen se katsoi, että ”jos oletetaan, että vahinkomarginaali perustui niihin [unionin] tuottajien siirtohintoihin, joita ne sovelsivat [kyseessä olevan tuotteen markkinoilla toimineisiin etuyhteydessä oleviin myyntiyhtiöihin], myynnit näille yhtiöille olivat enintään kymmenen prosenttia [unionin] tuotannonalan kokonaismyynneistä.

Kuten neuvosto toteaa, näiden etuyhteydessä olevien yhtiöiden soveltamien myyntihintojen olisi siis pitänyt olla täysin suhteettomia niihin muihin myynteihin nähden, jotka on otettu huomioon vahinkomarginaalin laskemiseksi, jotta vahinkomarginaali olisi alhaisempi kuin polkumyyntimarginaali”.

233. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi siis, että neuvosto ei ollut tehnyt mitään ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että se, että otokseen sisältyviin unionin tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, ei ollut vääristänyt vahingon määrittämistä eikä vahinkomarginaalin laskemista, ja että neuvosto ei ollut rikkonut perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohtaa.

ii) Asianosaisten lausumat

234. Niko Tube ja NTRP väittävät vastavalituksen toisen perusteen ensimmäisessä ja toisessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen, kun se ei ole suoraan vastannut perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan rikkomista koskevaan perusteeseen vaan on asettanut rikkomisen tarkastelun edellytykseksi sen, onko saman asetuksen 18 artiklan 3 kohtaa noudatettu. Koska vahinkoa ei ollut määritetty unionin tuotannonalan merkittävän osan perusteella, se ei perustu selkeään näyttöön. Toisessa osassa Niko Tube ja NTRP väittävät, että perusasetuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti toteutettavan puolueettoman tarkastelun välttämättömyys tarkoittaa yhtäältä, että toisin kuin ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 100 ja 108 kohdassa, otokseen kuuluvaan tuottajaan etuyhteydessä olevan tuotantoyhtiön on lähtökohtaisesti tehtävä yhteistyötä tutkinnan aikana, ja toisaalta, että huomioon on otettu myös valituksenalaisen tuomion 103 kohdassa mainitun etuyhteydessä olevan kauppiaan myynnit.

235. Vastavalituksen toisen perusteen kolmannessa ja neljännessä osassa Niko Tube ja NTRP moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on tulkinnut perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa virheellisesti tai ainakin puutteellisesti. Ensinnäkin on niin, että lukuun ottamatta etuyhteydessä olevan yhtiön tilanteesta valituksenalaisen tuomion 102 kohdassa tekemäänsä arviointia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole selvittänyt, mikä oli yhteistyön puuttumisen vaikutus yksittäisten tuottajien myynteihin ja tuotantoon. Lisäksi sen olisi pitänyt todentaa vaikutus koko unionin tuotannonalan kokonaistuotantoon ja -myyntiin eikä pelkästään kantelun tehneiden unionin tuottajien kokonaistuotantoon ja -myyntiin. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen käyttämän menetelmän vuoksi Niko Tuben ja NTRP:n mielestä ei ollut mahdollista tehdä edellä mainitun 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja ”kohtuullisen oikeita päätelmiä”. Toiseksi ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on järjestelmällisesti jättänyt tutkimatta viimeksi mainitussa säännöksessä luetellut neljä edellytystä.

236. Niko Tube ja NTRP väittävät viidennessä, kuudennessa ja kahdeksannessa osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ylittänyt tuomioistuinvalvonnan rajat ja loukannut puolustautumisoikeuksia, kun se on hyväksynyt sen, että toimielimet esittävät sellaisia selityksiä ja tosiseikkoja, joita ei ollut esitetty hallinnollisessa menettelyssä. Se ei myöskään ole antanut ensimmäisen oikeusasteen kantajille tilaisuutta esittää huomautuksia niistä tosiseikoista, joiden ei voi katsoa liittyvän myöhäisemmässä vaiheessa esitettyyn näyttöön. Niko Tube ja NTRP mainitsevat erityisesti valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa esitetyn tosiseikan, jonka mukaan myynnit tietyille etuyhteydessä oleville yhtiöille edustivat korkeintaan 10:tä prosenttia unionin tuotannonalan kokonaismyynnistä.

237. Seitsemännessä osassa Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon valituksenalaisen tuomion 100, 102, 104, 107 ja 109 kohdassa mainitut tietyt todisteet, kun se on pitänyt joitakin asiakirja-aineistoon sisältyviä lukuja muita tietoja tärkeämpinä.

238. Neuvosto ja komissio ehdottavat vastineissaan kaikkien näiden osien hylkäämistä osittain siksi, ettei niitä voida ottaa tutkittavaksi, ja osittain perusteettomina.

iii) Asian tarkastelu

– Kaksi ensimmäistä osaa

239. Muistutan, että perusasetuksen 3 artiklan 1 kohdan mukaan käsitteellä ”vahinko” tarkoitetaan, jollei toisin ilmoiteta, unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa. Saman artiklan 2 kohdan mukaan vahingon toteamisen on perustuttava selkeään näyttöön, ja siihen on sisällyttävä puolueeton tarkastelu yhtäältä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin unionin markkinoilla ja toisaalta tämän tuonnin seurausvaikutuksista unionin tuotannonalaan.

240. Käsiteltävänä olevan perusteen kahdessa ensimmäisessä osassa Niko Tube ja NTRP väittävät lähinnä ensinnäkin, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ole asianmukaisesti tutkinut ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyä kanneperustetta, joka koskee perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkomista, kun se asetti kyseisen rikkomisen edellytykseksi sen, että tämän asetuksen 18 artiklan 3 kohtaa on noudatettu, toiseksi, että vahingon puolueetonta tarkastelua ei voida toteuttaa, jos se ei perustu unionin tuotannonalan merkittävään osaan, ja kolmanneksi, että unionin tuottajaan etuyhteydessä olevan yhtiön, joka on tehnyt kantelun, on aina tehtävä yhteistyötä ja annettava tietoja.

241. Ehdotan, että nämä kaksi osaa hylätään.

242. On ensinnäkin muistettava, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat vetosivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkomiseen sen perusteella, että unionin tuotannonala ei ollut tehnyt tutkimuksessa täysimääräistä yhteistyötä, mikä vääristi vahingon puolueetonta määrittämistä. Ensimmäisen oikeusasteen kantajat mainitsivat väitteensä tueksi 11 sellaisen yhtiön tapauksen, jotka ovat etuyhteydessä otokseen sisältyneisiin unionin tuottajiin ja jotka eivät niiden mukaan olleet esittäneet erillistä vastausta komission kyselylomakkeeseen tai olivat vastanneet siihen liian myöhäisessä vaiheessa. [38]

243. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen perustellusti rajannut valituksenalaisen tuomion 89 kohdassa perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan rikkomista koskevan kanneperusteen sen selvittämiseen, merkitsikö se, että otokseen sisältyneisiin unionin tuottajiin etuyhteydessä olevat yhtiöt eivät olleet esittäneet erillistä vastausta kyselylomakkeeseen, sellaista näiden tuottajien yhteistyön puuttumista, joka oli vääristänyt vahingon analysointia, kuten ensimmäisen oikeusasteen kantajat väittivät.

244. Tässä yhteydessä oli mielestäni oikeudellisesti täysin oikein todeta, kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki valituksenalaisen tuomion 90–92 kohdassa, että se, että jokin tutkimusotokseen sisältyvään unionin tuottajaan etuyhteydessä oleva yhtiö ei ole vastannut komission perusasetuksen 6 artiklan nojalla esittämään kyselylomakkeeseen tai että se on antanut siihen puutteellisen vastauksen, ei merkitse sitä, että tätä tuottajaa olisi pidettävä yhteistyöhaluttomana ja että se pitäisi näin ollen jättää tutkimuksen ulkopuolelle.

245. Jos nimittäin on tehty päätös otoksen käyttämisestä, kuten käsiteltävässä tapauksessa unionin tuotannonalan osalta on tehty, perusasetuksen 17 artiklan 4 kohdassa säädetään, että uusi otos *voidaan* valita, jos valitut osapuolet tai tietyt niistä *kieltäytyvät yhteistyöstä siten, että tutkimuksen tulokset saattavat huomattavasti vääristyä*.

38 — Perusasetuksen 6 artiklan 2 kohdassa säädetään, että komission polkumyyntitutkimuksessa lähettämien kyselylomakkeiden vastaanottajille on annettava vähintään 30 päivää vastausaikaa. Määräaikaa voidaan pidentää tässä säännöksessä tarkoitettujen edellytysten mukaisesti.

246. Se, että komission kyselylomakkeeseen saadut vastaukset olivat puutteellisia siksi, että tietyt otokseen sisältyneeseen unionin tuottajaan etuyhteydessä olevat yhtiöt kieltäytyivät antamasta erillistä vastausta tähän kyselylomakkeeseen, ei sinänsä voi johtaa kyseessä olevan tuottajan jättämiseen pois tutkimuksesta siten, että olisi valittava uusi otos.

247. Perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa säädetään lisäksi, että ”jos tietyn osapuolen, jota asia koskee, esittämät tiedot eivät kaikissa suhteissa ole parhaita mahdollisia, niitä ei kuitenkaan saa jättää huomiotta, sillä edellytyksellä, että mahdolliset puutteet eivät liikaa hankaloita kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä, että tiedot toimitetaan hyvissä ajoin, että ne voidaan tarkistaa ja että osapuoli on toiminut parhaan kykynsä mukaan”.

248. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on siis todennut valituksenalaisen tuomion 92 kohdassa aivan perustellusti, että otokseen sisältyvää unionin tuottajaa ei voida pitää yhteistyöhaluttomana, jos puutteilla tietojen antamisessa ei ole merkittävää vaikutusta tutkimuksen kulkuun.

249. Mahdollinen päätös unionin tuottajan jättämisestä pois otoksesta voidaan siis tehdä vasta, kun nämä puutteet on tutkittu.

250. Tämän tulkinnan ansiosta on mahdollista säilyttää polkumyyntitutkimuksia koskevien toimenpiteiden tehokas vaikutus. Näiltä toimenpiteiltä nimittäin vietäisiin tehokas vaikutus, jos otokseen sisältyvä unionin tuottaja olisi jätettävä pois tästä otoksesta aina, kun siihen etuyhteydessä oleva tuotanto- tai myyntiyhtiö kieltäytyisi antamasta erillisen vastauksen komission kyselylomakkeeseen, jolloin olisi valittava uusi otos tai etenkin keskeytettävä tutkimustoimenpiteet erityisesti siitä syystä, että toimielimillä ei ole valtuuksia velvoittaa yhtiöitä tekemään yhteistyötä, kuten valituksenalaisen tuomion 87 kohdassa perustellusti muistutetaan.

– Muut osat siltä osin kuin ne liittyvät valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa lueteltuihin etuyhteydessä oleviin yhtiöihin

251. Niko Tube ja NTRP väittävät käsiteltävänä olevan perusteen kolmannessa ja neljännessä osassa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tulkinnut virheellisesti ja puutteellisesti perusasetuksen 18 artiklan 3 kohtaa.

252. Mielestäni näitä väitteitä sekä muuta Niko Tuben ja NTRP:n vastavalituksen toisen perusteen ensimmäisessä osassa esittämää kritiikkiä on tutkittava ainoastaan siltä osin kuin ne liittyvät valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa lueteltuihin etuyhteydessä oleviin yhtiöihin.

253. On nimittäin muistutettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa, että Niko Tubelle ja NTRP:lle asetettu polkumyyntitulli perustui vahinkomarginaalin sijasta polkumyyntimarginaaliin perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun alhaisemman tullin säännön mukaisesti.[39] Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi käsiteltävässä tapauksessa myös, että vahinkomarginaalin (57 prosenttia) ja polkumyyntimarginaalin (25,7 prosenttia) välinen ero oli sellainen, että vaikka oletettaisiin, että ensiksi mainittu perustui unionin tuottajien ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen luettelemien etuyhteydessä olevien yhtiöiden [Vallourec Mannesmann Oil & Gas UK (jäljempänä VMOG UK), Productos Tubulares ja Dalmineen etuyhteydessä olevat yhtiöt] välisiin siirtohintoihin, näiden myyntien osuus unionin tuotannonalan kokonaismyynnistä olisi ollut enintään kymmenen prosenttia, mikä tarkoitti, että näiden yhtiöiden

39 — Vahinkomarginaali tarkoittaa unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa ilmaistuna prosenttiosuutena kyseessä olevan tuotteen vientien CIF-hinnasta (kustannukset, vakuutus ja rahti) (hinnan alittavuus), joka lasketaan säännönmukaisesti unionin tuottajien painotetun keskimääräisen myyntihinnan ja polkumyynnillä unioniin suuntautuvan viennin painotetun keskimääräisen myyntihinnan eron perusteella. Ks. tältä osin riidanalaisen asetuksen 233 kohta.

myyntihintojen olisi pitänyt olla täysin suhteettomia niihin myynteihin nähden, jotka on otettu huomioon vahinkomarginaalin laskemiseksi, jotta vahinkomarginaali olisi alhaisempi kuin polkumyyntimarginaali, jonka perusteella Niko Tubelle ja NTRP:lle asetettu polkumyyntitulli vahvistettiin.

254. Mielestäni muut vahingon määrittämiseen liittyviä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointeja koskevat väitteet voivat kuitenkin olla tehokkaita ainoastaan, jos tässä analyysissa on tehty oikeudellinen virhe tai jos se perustuu tosiseikaston tai selvityksen huomioon ottamiseen vääristyneellä tavalla. Vaikka oletettaisiin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi tehnyt oikeudellisia virheitä unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon määrittelyn tutkinnassa, nämä virheet voivat johtaa valituksenalaisen tuomion kumoamiseen ainoastaan, jos valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa esitetty arviointi sisältäisi sekin tällaisia virheitä.

255. Ehdotan siis, että ensisijaisesti tutkitaan väitteet, jotka on esitetty ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa tekemästä analyysista.

256. Tältä osin on huomautettava, että Niko Tube ja NTRP eivät vetoa mihinkään oikeudelliseen virheeseen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa esittämässä *päättelyssä*.

257. Nämä yhtiöt tyytyvät vastavalituksen 189 kohdassa pohjimmiltaan väittämään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen toteamus siitä, että kantelua tukeneisiin unionin tuottajiin etuyhteydessä olevien yhtiöiden, jotka lueteltiin valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa, myynnit ”olivat enintään kymmenen prosenttia [unionin] tuotannonalan kokonaismyynneistä”, ei voi liittyä asiakirja-aineistoon sisältyvään näyttöön vaan perustuu neuvoston ja komission ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimelle liian myöhäisessä vaiheessa esittämiin tietoihin.

258. Kun otetaan huomioon muutoksenhakuun liittyvät unionin tuomioistuimen toimivaltuudet, näissä väitteissä tyydytään siis moittimaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta lähinnä siitä, että se on ottanut näytön vääristyneellä tavalla huomioon, ylittänyt tuomioistuinvalvontansa rajat ja loukannut puolustautumisoikeuksia. Lisään tähän vielä moitteen, joka koskee perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan tulkintavirhettä siltä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tutkinut näiden yhtiöiden osalta sitä, täyttyivätkö tämän säännöksen neljä edellytystä.

259. On selvitettävä, ovatko nämä väitteet perusteltuja.

260. Muistutan tältä osin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa luettelemat etuyhteydessä olevat tuotanto- ja myyntiyhtiöt ovat Productos Tubulares, Dalmineen etuyhteydessä olevat kuusi yhtiötä ja VMOG UK, joiden tilanteita tarkasteltiin valituksenalaisen tuomion 99, 100, 104, 105, 108 ja 109 kohdassa.

– Productos Tubularesia koskevat väitteet

261. Ensimmäisen yhtiön ja perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdan rikkomista koskevan väitteen osalta on todettava, että valituksenalaisen tuomion 99 ja 100 kohdasta käy ilmi, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tutkinut, toimitettiinko tiedot hyvissä ajoin, oliko ne tarkistettu ja oliko kysymyslomakkeeseen annettavan erillisen vastauksen puuttuminen vaikuttanut merkittävästi vahingon määrittämiseen eli saattoivatko mahdolliset puutteet hankaloittaa kohtuullisen oikeiden päätelmien tekemistä. Todettuaan yhtäältä, että tätä yhtiötä, joka ei ollut tukenut kantelua, koskevia tietoja ei lähtökohtaisesti pitäisi ottaa huomioon, mutta toisaalta, että tätä yhtiötä koskevat tiedot oli kuitenkin toimitettu tutkinnan aikana, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin lisäksi tarkisti implisiittisesti mutta väistämättä, että osapuoli oli toiminut parhaan kykynsä mukaan perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

262. Productos Tubularesia koskevasta näytöstä Niko Tube ja NTRP eivät ilmoita eivätkä osoita, mikä osa näytöstä olisi otettu vääristyneellä tavalla huomioon valituksenalaisen tuomion 100 kohdassa tehdyn tutkinnan yhteydessä.

263. Mielestäni ei myöskään voida hyväksyä moitteita siitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ylittänyt tuomioistuinvalvontansa rajat ja loukannut puolustautumisoikeuksia, kun se otti huomioon liian myöhäisessä vaiheessa esitetyt tiedot, joista Niko Tubella ja NTRP:llä ei ollut ollut tilaisuutta esittää kantaansa.

264. Aivan aluksi on huomattava, että Niko Tube ja NTRP eivät ole muutoksenhaussaan riitauttaneet puolustautumisoikeuksien loukkaamista hallinnollisessa menettelyssä koskevan kanneperusteen tutkintaa. Kuten valituksenalaisen tuomion 149–152 kohdasta käy hyvin ilmi, ensimmäisen oikeusasteen kantajilla oli tilaisuus esittää tehokkaasti oma kantansa muun muassa otoksen pätevyydestä erityisesti siltä osin kuin on kyse Productos Tubularesin kantelulle antamasta tuesta, sillä komissio oli vastannut niiden huomautuksiin etenkin toisessa lopullisessa ilmoitusasiakirjassa.

265. Lisäksi on muistettava, että ensimmäisen oikeusasteen kantajat väittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa esittämässään toisessa kanneperusteessa, että neuvosto oli tehnyt ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ollut sulkenut pois tutkimusotokseen sisältyvistä unionin tuottajista tuottajayhtiö Tubos Reunidosia siksi, että kyseessä olevaan tuottajaan etuyhteydessä ollut yhtiö Productos Tubulares ei ollut antanut komission kyselylomakkeeseen erillistä vastausta. Minun on kuitenkin vaikea ymmärtää tässä tilanteessa, miten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta voitaisiin moittia siitä, että se on harjoittanut tuomioistuinvalvontaa juuri sen selvittämiseksi, olivatko toimielimet katsoneet perustellusti, että se, että Productos Tubulares ei ollut vastannut kyselylomakkeeseen, ei ollut vaikuttanut merkittävästi vahingon määrittämiseen, erityisesti määräämällä prosessinjohtotoimista. Koska tämä tutkinta rajoittuu esitetyn perusteen tuomioistuinvalvontaan, sillä ei mielestäni pyritä korvaamaan asian täysimääräistä tutkimista hallinnollisessa menettelyssä eikä sillä ole tällaista vaikutusta. Se, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin teki tuomioistuinvalvontaa harjoittaessaan päätelmän, joka ei tyydytä Niko Tubea ja NTRP:tä, ei ehdottomasti voi olla sellainen kysymys, jota unionin tuomioistuin voisi muutoksenhaun yhteydessä tutkia.

266. Tässä yhteydessä Niko Tube ja NTRP eivät lisäksi ole mitenkään osoittaneet, ettei niillä ollut tosiasiallista mahdollisuutta esittää huomautuksiaan neuvoston ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kiireellisesti määräämien prosessinjohtotoimien nojalla esittämistä asiakirjoista, joista ilmeni, että Productos Tubularesin tuotannon ja myyntien osuus oli alle kolme prosenttia unionin tuotannonalan kokonaistuotannosta ja -myynnistä tutkimusajanjaksolla.

267. Productos Tubularesin tilanteen tutkinnasta esitetyt väitteet on siis hylättävä.

– Dalmineen etuyhteydessä olevia kuutta yhtiötä koskevat väitteet

268. Totean kuudesta Dalmineen etuyhteydessä olevasta yhtiöstä, jotka nekin mainittiin valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa, että Niko Tube ja NTRP eivät ole erityisesti riitauttaneet valituksenalaisen tuomion 105 kohdassa esitettyä analyysia, jonka mukaan ”asiakirja-aineistosta ja erityisesti Dalminen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen ei-luottamuksellisesta versiosta – tämä versio oli jätetty hyvissä ajoin ja komission yksiköt olivat tarkistaneet sen – ilmenee, että [kuusi etuyhteydessä olevaa yhtiötä] toimivat joko kaupan tai jälleenmyynnin/jakelun alalla” ja että näin ollen ”näiden yhtiöiden myyntien määrä otettiin huomioon vahingon analysoinnissa niiden myyntien avulla, joita Dalmine oli tehnyt niille”.

269. Lisäksi on kiistatonta, että tämä vastaus on toimitettu Niko Tubelle ja NTRP:lle ja että ne saivat esittää siitä huomautuksia hallinnollisessa menettelyssä.

270. Näin ollen näitä yhtiöitä koskevat, käsiteltävänä olevan perusteen osien tueksi esitetyt väitteet on hylättävä.

– VMOG UK:ta koskevat väitteet

271. Kuten käy ilmi valituksenalaisen tuomion 108 kohdasta, VMOG UK vastasi komission kyselylomakkeeseen myöhässä, joten sen vastaukseen sisältyviä tietoja ei voitu käyttää vahingon määrittämisessä. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoi kuitenkin valituksenalaisen tuomion 109 kohdassa, että neuvosto pystyi määrittelemään kyselylomakkeeseen myöhässä esitettyjen vastausten perusteella, että tämän yhtiön myyntien osuus kantelun tehneiden unionin tuottajien kokonaismyyntimäärästä oli alle kolme prosenttia. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätteli tästä siis, että näiden myyntien huomiotta jättämisellä ei ole voinut olla ratkaisevaa vaikutusta vahingon määrittämisessä eikä sillä voitu perustella unionin tuottajan, johon VMOG UK oli etuyhteydessä, sulkemista unionin teollisuudenalan määritelmän ulkopuolelle.

272. Valituksenalaisen tuomion 108 ja 109 kohdasta ilmenee ensinnäkin, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tarkistanut perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa asetettujen edellytysten täyttymisen. Viimeisestä edellytyksestä on erityisesti todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on huomauttanut, että yhtäältä VMOG UK:ta, joka ei ollut tukenut kantelua, koskevia tietoja ei lähtökohtaisesti pitäisi ottaa huomioon, mutta että toisaalta tätä yhtiötä koskevat tiedot oli kuitenkin toimitettu ja tutkittu tutkinnan aikana sen selvittämiseksi, voisivatko ne vaikuttaa vahingon analysointiin, joten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on näin ollen implisiittisesti mutta väistämättä tarkistanut, onko osapuoli toiminut perusasetuksen 18 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla parhaan kykynsä mukaan.

273. Tätä yhtiötä koskevan näytön huomioon ottamisesta vääristyneellä tavalla on huomattava, että Niko Tube ja NTRP tyytyvät vastavalituksen 189 ja 194 kohdassa väittämään, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen määrittelemä VMOG UK:n markkinaosuus liittyi ”kantelun tehneiden unionin tuottajien kokonaismääriin” eikä ”unionin tuotannonalan” kokonaismääriin, kuten neuvosto ja komissio väittivät.

274. Tällainen väite perustuu kuitenkin valituksenalaisen tuomion ja kahden ilmaisun merkityksen virheelliseen tulkintaan. Riidanalaisessa asetuksessa esitetystä unionin tuotannonalan määritelmästä, jota ei ole voitu sivuuttaa valituksenalaisessa tuomiossa, johtuu nimittäin, että edellä mainittu ilmaisu menee sekaisin ilmaisun ”kantelun tehneet unionin tuottajat” kanssa.

275. Tämän ratkaisuehdotuksen 265 ja 266 kohdassa esitetyn kaltaisista syistä en voi hyväksyä sitä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi ylittänyt tuomioistuinvalvonnan rajat ja loukannut puolustautumisoikeuksia.

276. Ehdotan siis, että myös väitteet, jotka liittyvät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen suorittamaan VMOG UK:ta koskevien tietojen tutkimiseen, hylätään.

277. Näin ollen valituksenalaisen tuomion 111 kohdassa esitetyssä päättelyssä ja arvioinnissa ei ole tehty oikeudellista virhettä eikä ole otettu näyttöä huomioon vääristyneellä tavalla. Tästä syystä ei myöskään ole tarpeen tutkia käsiteltävänä olevan perusteen osia, jotka koskevat muita valituksenalaisen tuomion perusteluja ja joiden mahdollinen aiheellisuus ei ainakaan voi johtaa kyseessä olevan tuomion kumoamiseen.

278. Ehdotan näin ollen, että vastavalituksen toisen perusteen kaikki osat, jotka koskevat perusasetuksen 3 artiklan 2, 3 ja 5–7 kohdan väitetyn rikkomisen tutkinnassa tehtyjä oikeudellisia virheitä, hylätään osaksi perusteettomina ja osaksi tehottomina.

c) Vastavalituksen toisen perusteen kaksi osaa, jotka koskevat perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan väitetyn rikkomisen tutkinnassa tehtyjä oikeudellisia virheitä

i) Asianosaisten lausumat

279. Perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan väitetyn rikkomisen tutkinnassa tehtyjä oikeudellisia virheitä koskevassa ensimmäisessä osassa Niko Tube ja NTRP väittävät, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on rikkonut puolustautumisoikeuksia valituksenalaisen tuomion 132 ja 135 kohdassa.

280. Toisessa osassa nämä yhtiöt moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensinnäkin siitä, ettei se ole tarkistanut valituksenalaisen tuomion 132 kohdassa, tarjosivatko tiettyjen otokseen sisältyviin unionin tuottajiin etuyhteydessä olevien yhtiöiden antamista luottamuksellisista tiedoista tehdyt ei-luottamukselliset yhteenvedot ensimmäisen oikeusasteen kantajille riittävästi tietoa näiden tietojen sisällön olennaisesta osasta hallinnollisen menettelyn aikana. Toiseksi ne moittivat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se ei ole soveltanut perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdassa asetettuja edellytyksiä vaan että se on tyytynyt tutkimaan valituksenalaisen tuomion 133–135 kohdassa sitä, onko tiettyjä otokseen sisältyviin unionin tuottajiin etuyhteydessä olevia yhtiöitä koskevien luottamuksellisten tietojen ei-luottamuksellisen yhteenvedon puuttuminen johtanut ensimmäisen oikeusasteen kantajien puolustautumisoikeuksien rikkomiseen. Kolmanneksi Niko Tube ja NTRP väittävät vielä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei voinut päätellä, että luottamuksellisten tietojen ei-luottamuksellisten versioiden paljastaminen niille ei olisi missään tapauksessa voinut johtaa siihen, että hallinnollisessa menettelyssä olisi päädytty toisenlaiseen lopputulokseen.

281. Neuvosto ja komissio vaativat näiden osien hylkäämistä.

ii) Asian tarkastelu

282. Aivan aluksi on muistutettava, että perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdan nojalla viejät ja muut tässä säännöksessä luetellut asianomaiset osapuolet voivat kirjallisesta pyynnöstään tutustua kaikkiin tietoihin, jotka mikä tahansa tutkimuksen kohteena oleva osapuoli on toimittanut, lukuun ottamatta unionin tai sen jäsenvaltioiden viranomaisten toimittamia sisäisiä asiakirjoja, jos nämä tiedot ovat olennaisia niiden etujen puolustamisen kannalta eivätkä tiedot ole luottamuksellisia 19 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä ja jos niitä käytetään tutkimuksessa.

283. Perusasetuksen 19 artiklan 1 kohdan mukaan viranomaisten on pätevästä syystä käsiteltävä luottamuksellisina kaikkia tietoja, jotka ovat luonteeltaan luottamuksellisia tai jotka tutkimuksen kohteena olevat osapuolet ovat toimittaneet luottamuksellisina. Tämän säännöksen 2 kohdassa säädetään muun muassa, että asianomaisten osapuolten, jotka toimittavat luottamuksellisia tietoja, on toimitettava niistä yhteenvedot, jotka eivät ole luottamuksellisia. Saman artiklan 3 kohdan mukaan on niin, että jos katsotaan, että pyyntö käsitellä tietoja luottamuksellisina ei ole perusteltu, ja jos tiedot toimittanut henkilö ei halua, että ne saatetaan julkisiksi, tai ei halua sallia niiden ilmaisemista yleisessä muodossa tai yhteenvetona, kyseiset tiedot voidaan olla ottamatta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita.

284. Niko Tube ja NTRP väittivät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan mukaan toimielimet eivät voi pätevästi ottaa huomioon luottamuksellisia tietoja, koska ne eivät sisälly ei-luottamukselliseen yhteenvetoon.

285. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi tältä osin valituksenalaisen tuomion 130 kohdassa, että perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan sanamuodossa komissiolle annetaan vain mahdollisuus jättää ottamatta huomioon luottamuksellinen tieto, josta ei ole saatavilla ei-luottamuksellista yhteenvetoa.

286. On todettava, että Niko Tube ja NTRP eivät arvostele tätä tulkintaa, joka sitä paitsi on mielestäni oikea. On nimittäin varmuuden vuoksi huomattava, että polkumyyntitoimenpiteiden alalla asian selvittämiselle on luonteenomaista, että tarkasteltavina olevat asiakirjat sisältävät usein liikesalaisuuksia tai muita tietoja, joita ei saa paljastaa tai joiden paljastaminen on sallittua vain merkittävin rajoituksin. Asiakirjoja, joihin sisältyy todisteita, ei tästä syystä pidä automaattisesti jättää todisteina huomioon ottamatta, kun tiettyjen tietojen on jäätävä salaisiksi, kuten käy ilmi perusasetuksen 6 artiklan 7 kohdasta ja 19 artiklasta.[40]

287. Niko Tube ja NTRP moittivat sen sijaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensiksi siitä, ettei se ole tarkistanut valituksenalaisen tuomion 132 kohdassa lueteltujen asiakirjojen osalta, joista tämä tuomioistuin oli todennut, että niistä oli laadittu ei-luottamuksellisia yhteenvetoja, saivatko Niko Tube ja NTRP yhteenvetojen perusteella riittävällä tavalla tietoonsa kyseessä olevan asiakirjan tai asiakirjojen olennaisen sisällön.

288. Kuten komissio vastavalitukseen antamassaan vastineessa väittää, tämä väite ei voi liittyä ensimmäisessä oikeusasteessa esitettyyn perusteeseen, joka koski ainoastaan sitä, ettei edellä mainittuja asiakirjoja voitu ottaa todisteina huomioon siitä syystä, että ne sisälsivät luottamuksellisia tietoja, joista ei ollut laadittu mitään ei-luottamuksellista yhteenvetoa. Sen jälkeen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli todennut, että ei-luottamuksellisia yhteenvetoja oli laadittu perusasetuksen 19 artiklan 2 kohdan mukaisesti, sen ei näin ollen tarvinnut valvoa kunkin kyseessä olevan asiakirjan sisältöä.

289. Niko Tube ja NTRP väittävät toiseksi lähinnä, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei ole tutkinut varsinaista väitettä, joka koski perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomista, vaan on ainoastaan selvittänyt, merkitsikö se, että komissio oli käyttänyt valituksenalaisen tuomion 133 kohdassa lueteltuja luottamuksellisia tietoja, kun niistä ei ollut laadittu ei-luottamuksellisia versioita, ensimmäisen oikeusasteen kantajien puolustautumisoikeuksien rikkomista.

290. Tämä perustelu ei ole vakuuttava.

291. On nimittäin muistettava, että perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdassa säännellään sen osapuolen, jota asia koskee ja joka toimittaa luottamuksellisia tietoja eikä halua sallia niiden ilmaisemista edes yleisessä muodossa tai yhteenvetona, ja polkumyyntitutkimuksesta vastaavan toimielimen välisistä suhteista; viimeksi mainittu voi päättää, ettei tietoja oteta huomioon, paitsi jos voidaan vakuuttavasti muiden asianmukaisten lähteiden perusteella osoittaa, että tiedot ovat oikeita.

292. Jos tutkimuksesta vastaava toimielin päättää, että kyseessä olevia tietoja voidaan käyttää, mikä sen on mahdollista tehdä perusasetuksen nojalla, kuten olen jo todennut, seuraavaksi on kuitenkin selvitettävä muiden tutkimukseen osallistuvien sellaisten osapuolten osalta, joita asia koskee, voiko tämä käyttö vaikuttaa niiden puolustautumisoikeuksiin.

293. Vaikka on toki totta, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei muodollisesti luokitellut uudelleen ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämää kanneperustetta, joka koski perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan rikkomista, Niko Tube ja NTRP eivät näin ollen kuitenkaan voi moittia ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 133–135 kohdassa tarkistanut, oliko ensimmäisen oikeusasteen kantajien puolustautumisoikeuksia

40 — Ks. analogisesti asia C-407/04 P, Dalmine v. komissio, tuomio 25.1.2007 (Kok., s. I-829, 47 ja 48 kohta). Ks. vastaavasti myös perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklassa vahvistettujen kilpailusääntöjen täytäntöönpanosta 16.12.2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1/2003 (EYVL L 1, s. 1) 27 artiklan 2 kohta. Euroopan unionin perusoikeuskirjan (EUVL 210, C 83, s. 389) 41 artiklassa määrätään lisäksi, että oikeus hyvään hallintoon käsittää jokaisen oikeuden ”tutustua häntä koskeviin asiakirjoihin ottaen huomioon oikeutetu[t] luottamuksellisuuden, salassapitovelvollisuuden ja liikesalaisuuden vaatimukset”.

loukattu, kun komissio oli käyttänyt valituksenalaisen tuomion 133 kohdassa lueteltuja luottamuksellisia tietoja, kun niistä ei ollut laadittu ei-luottamuksellisia versioita. Mielestäni tämä oli nimittäin kohteena ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyn kanneperusteen aineellisessa arvioinnissa, joka ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oli suoritettava.

294. Niko Tube ja NTRP väittävät kolmanneksi, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voinut todeta, kuten se teki valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa, että se, että ensimmäisen oikeusasteen kantajille olisi luovutettu tietoja VMOG UK:n kyselylomakkeeseen antaman vastauksen, Productos Tubularesin esiotoksen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen ja Tenaris West Africaa koskevan, 24.5.2006 päivätyn Dalminen sähköpostin ei-luottamuksellisesta versiosta, ei olisi voinut mitenkään johtaa hallinnollisen menettelyn toisenlaiseen lopputulokseen.

295. Tältä osin on aivan ensiksi muistettava, että sen jälkeen, kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin oli yksilöinyt edellä mainitut asiakirjat, joista ei ollut laadittu ei-luottamuksellista yhteenvetoa, se täsmensi valituksenalaisen tuomion 134 kohdassa, että oikeuskäytännön mukaan tutkimuksen asiakirja-aineistoon tutustumista koskevan oikeuden loukkaaminen voi johtaa riidanalaisen asetuksen täydelliseen tai osittaiseen kumoamiseen vain silloin, kun on edes pieni mahdollisuus, että tietojen luovuttaminen kyseessä olevista asiakirjoista olisi johtanut siihen, että hallinnollisessa menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, jos kyseessä oleva yritys olisi voinut vedota näihin tietoihin kyseisen menettelyn aikana.

296. Tätä arviota ei rasita oikeudellinen virhe. Myöskään Niko Tube ja NTRP eivät ole esittäneet siitä kritiikkiä.

297. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin sovelsi käsiteltävään tapaukseen ilmoittamaansa tutkimusta ja totesi valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa, että ”nyt esillä olevassa asiassa [ensimmäisen oikeusasteen] kantajat väittävät, että ne olisivat tarvinneet näitä asiakirjoja osoittaakseen, että se, että VMOG UK, [Productos Tubulares][41] ja Tenaris West Africa eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, on vääristänyt vahingon analysointia. Edellä 101, 108 ja 107 kohdassa on kuitenkin todettu, että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä katsoessaan, että se, että Productos Tubulares, VMOG UK ja Tenaris West Africa eivät olleet vastanneet kyselylomakkeeseen, tai se, että näitä vastauksia ei ollut otettu huomioon, ei ollut vaikuttanut vahingon määrittämiseen. Näin ollen se, että [ensimmäisen oikeusasteen] kantajille olisi luovutettu tietoja VMOG UK:n kyselylomakkeeseen antaman vastauksen, Productos Tubularesin esiotoksen kyselylomakkeeseen antaman vastauksen ja 24.5.2006 päivätyn sähköpostin ei-luottamuksellisesta versiosta, ei olisi voinut mitenkään johtaa hallinnollisen menettelyn toisenlaiseen lopputulokseen”.

298. Vaikka on kiistatonta, että Niko Tube ja NTRP ovat voineet saada tietoonsa riidanalaiset asiakirjat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyn menettelyn aikana, ne tyytyivät kuitenkin toteamaan vastavalituksessaan tästä päätelmästä ainoastaan, että on hyvin todennäköistä, että jos merkitykselliset tiedot olisi toimitettu niille haluttuna ajankohtana, olisi ollut mahdollista esittää täsmällisiä väitteitä ja erityisesti näyttöä, jonka ansiosta olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen, ja että ne olisivat voineet päättää siitä, esittävätkö ne kantansa aiheesta ainoastaan, jos ne olisivat saaneet nämä tiedot haltuunsa.

299. Nämä yleiset toteamukset eivät riitä osoittamaan, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päättelyssä olisi tehty oikeudellinen virhe. Ne eivät myöskään sisällä pienintäkään viitettä siitä, että tämä tuomioistuin olisi ottanut näytön vääristyneellä tavalla huomioon siten, että oli selvää, että jos riidanalaiset asiakirjat olisi annettu tiedoksi ensimmäisen oikeusasteen kantajille hallinnollisen menettelyn aikana, tässä menettelyssä olisi voitu päätyä toisenlaiseen lopputulokseen kuin mihin siinä päädyttiin.

41 — On huomattava, että valituksenalaisessa tuomiossa mainitaan virheellisesti Tubos Reunidos, joka on otokseen sisältynyt Productos Tubularesiin etuyhteydessä oleva unionin tuottaja. Muutoksenhakumenettelyn asianosaiset eivät ole ottaneet esille tätä virhettä, eikä sillä ole vaikutusta nyt käsiteltävänä olevaan asiaan.

300. Neljänneksi on nähdäkseni hylättävä osa, jonka mukaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin olisi loukannut Niko Tuben ja NTRP:n puolustautumisoikeuksia valituksenalaisen tuomion 132 ja 135 kohdassa. On nimittäin yhtäältä niin, että ensiksi mainitussa kohdassa ainoastaan luetellaan ne luottamukselliset asiakirjat, joista oli laadittu ei-luottamuksellinen versio, ja ne, joista sellaista ei ollut laadittu. Toisaalta taas, kuten edellä jo totesin ja kuten Niko Tube ja NTRP myönsivät vastavalituksensa 194 ja 209 kohdassa, viimeksi mainitut saattoivat esittää huomautuksensa valituksenalaisen tuomion 135 kohdassa mainituista asiakirjoista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa käydyssä menettelyssä.

301. Kaikista edellä esitetyistä syistä ehdotan, että vastavalituksen toisen perusteen kaksi osaa, jotka koskevat perusasetuksen 19 artiklan 3 kohdan väitettyä rikkomista koskevassa tutkimuksessa tehtyjä oikeudellisia virheitä, hylätään.

302. Ehdotan näin ollen, että vastavalitus hylätään kokonaisuudessaan.

V Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostettu kanne

303. Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 61 artiklan ensimmäisen kohdan toisen virkkeen mukaan silloin, kun unionin yleisen tuomioistuimen päätös kumotaan, unionin tuomioistuin voi itse ratkaista asian lopullisesti, jos asia on ratkaisukelpoinen.

304. Näin on mielestäni käsiteltävässä tapauksessa.

305. Kuten ehdotan tämän ratkaisuehdotuksen 155 kohdassa, valituksenalainen tuomio olisi kumottava siltä osin kuin siinä hyväksytään ensimmäisen oikeusasteen kantajien esittämä kuudes kanneperuste, joka koskee Niko Tuben puolustautumisoikeuksien loukkaamista, siltä osin kuin kyseinen kanneperuste liittyy SEPCOn vientihinnan oikaisuun perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla Niko Tuben valmistamia putkia koskevien liiketoimien osalta.

306. Kuten jo edellä korostin, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomiota rasittaa mielestäni nimittäin perustelujen ristiriitaisuus siltä osin kuin tämä tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 209 kohdassa todennut, että Niko Tube oli osoittanut, että tämä yhtiö olisi voinut vedota argumentteihin, joiden ansiosta hallinnollinen menettely olisi voitu saada päättymään toiseen lopputulokseen kuin mihin se päättyi, kun se taas totesi aiemmin kyseessä olevan tuomion 188 kohdassa, että neuvosto ei ollut tehnyt ilmeistä arviointivirhettä, kun se oli tehnyt Niko Tubea koskevan riidanalaisen oikaisun näiden argumenttien perusteella.

307. Tältä osin riittää, kun todetaan, että Niko Tube ei ole pystynyt osoittamaan, että jos ensimmäisessä oikeusasteessa esitetyt argumentit olisi esitetty hallinnollisessa menettelyssä, ne olisivat voineet johtaa siihen, että toimielimet eivät olisi tehneet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla tekemäänsä oikaisua.

308. Näin ollen valituksen kuudes peruste on mielestäni hylättävä siltä osin kuin se koskee Niko Tubea.

309. Kaiken edellä esitetyn perusteella ehdotan tästä syystä, että valitus hylätään siltä osin kuin se koskee Niko Tubea.

VI Oikeudenkäyntikulut

310. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 122 artiklassa määrätään, että jos valitus on perusteltu ja unionin tuomioistuin ratkaisee itse riidan lopullisesti, se päättää oikeudenkäyntikuluista.

311. Tämän työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan, jota sovelletaan sen 118 artiklan nojalla valituksen käsittelyyn, asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Työjärjestyksen 69 artiklan 3 kohdassa määrätään kuitenkin, että jos asiassa osa vaatimuksista ratkaistaan toisen asianosaisen ja osa toisen asianosaisen hyväksi tai jos siihen on muutoin erityisiä syitä, unionin tuomioistuin voi määrätä oikeudenkäyntikulut jaettaviksi asianosaisten kesken tai määrätä, että kukin vastaa omista kuluistaan.

312. Esittämäni arvioinnin perusteella katson, että siltä osin kuin kyse on neuvoston valituksesta (C-191/09), joka olisi hyväksyttävä osittain Niko Tuben osalta mutta hylättävä muilta osin, on tämän tapauksen olosuhteissa oikeudenmukaista päättää, että kahden oikeusasteen oikeudenkäyntikulut jaetaan siten, että Niko Tube velvoitetaan korvaamaan kolmasosa neuvoston oikeudenkäyntikuluista kummassakin oikeusasteessa ja neuvosto velvoitetaan korvaamaan neljäsosa NTRP:n oikeudenkäyntikuluista.

313. Koska komissio on hävinnyt asian C-200/09 ja koska myös Niko Tube ja NTRP ovat hävinneet asian vastavalituksen osalta, ehdotan, että kukin asianosainen vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan. Koska komissio oli väliintulijana ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, se vastaa myös omista oikeudenkäyntikuluistaan ensimmäisessä oikeusasteessa.

VII Ratkaisuehdotus

314. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin ratkaisee asian seuraavasti:

1) Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa Interpipe Niko Tube ja Interpipe NTRP vastaan neuvosto (T-249/06) 10.3.2009 antama tuomio kumotaan siltä osin kuin siinä kumottiin Interpipe Niko Tuben osalta lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta tiettyjen Kroatiasta, Romaniasta, Venäjältä ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa, neuvoston asetusten (EY) N:o 2320/97 ja (EY) N:o 348/2000 kumoamisesta, tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelun ja toimenpiteiden voimassaolon päättymistä koskevan tarkastelun päättämisestä sekä tiettyjen muun muassa Venäjältä ja Romaniasta sekä Kroatiasta ja Ukrainasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuontiin sovellettavien polkumyyntitullien välivaiheen tarkastelujen päättämisestä 27.6.2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 954/2006 1 artikla.

2) Valitus hylätään siltä osin kuin se koskee Interpipe Niko Tubea.

3) Euroopan unionin neuvoston päävalitus hylätään muilta osin.

4) Euroopan komission päävalitus hylätään.

5) Interpipe Niko Tuben ja Interpipe NTRP:n vastavalitus hylätään.

6) Euroopan unionin neuvosto vastaa kahdesta kolmasosasta omia oikeudenkäyntikulujaan, ja se velvoitetaan korvaamaan neljäsosa Interpipe NTRP:n oikeudenkäyntikuluista kummassakin oikeusasteessa.

7) Interpipe Niko Tube velvoitetaan korvaamaan kolmasosa Euroopan unionin neuvoston oikeudenkäyntikuluista, ja se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan kummassakin oikeusasteessa.

8) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan kummassakin oikeusasteessa.